UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alberta, Canada
Phone: 422-5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата
в Канаді — $4.00
Окреме число: 10 центів

# УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

## UKRAINIAN NEWS

1867 1967

6
ЛИПНЯ, 1967
Число
No. 27
тижневик "УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
Рік XXXIX Vol. XXXIX
JULY 6, 1967

## Більше мов у школах Алберти

Д. Л. Пітербридж, інспектор мов у раді публичних шкіл в Алберті представив звіт, в якому каже, що в початкових, середніх і вищих клясах треба б навчати мов — німецької, італійської, української й китайської, з важними марками в шкільних свідоцтвах.

У звіті відмічено, що німецької, російської й української мов уже навчають у вищих клясах вищих шкіл, але в інших шкільних системах, зокрема в Злучених Державах, починають навчання другої мови вчасніше і також оферують більше курсів.

Звіт пропонує, щоб навчання француської мови починати від четвертої кляси (грейду).

## Гусейн у Джансона за допомогою

Президент Джансон прийняв йорданського короля Гусейна і мав з ним двогодинну розмову. В Білому домі сказали, що вони не домовилися до нічого, хоч розмова мала деяку вартість.

Йорданський король, один з малого числа прихильників Заходу серед арабів, приїхав до Вашінгтону шукати допомоги для своєї країни, яка опинилася в поважних економічних клопотах після военного розгрому.

З Вашінгтону Гусейн поїхав прямо до Лондону шукати допомоги. Прем'єр Вилсон терпко пригадав йому, що за намовою Насера він повторив брехню, що ЗДА і Британія допомогли Ізраїлеві своїми літаками виграти війну. Через те арабські держави відмовили їм нафти. Гусейн перше нехай почне мирові переговори з Ізраїлем, а тоді може звернутися за допомогою, сказав Вилсон.

## Вимостять Алясканський шлях

Злучені Держави допоможуть Канаді вимостити (пейв), 1,300 миль Аляскаиської дороги. Весь кошт винесе понад $100,000,000, з чого ЗДА заплатять половину.

Мощена дорога є з Грейт Фалс у стейті Монтена до Давсон Крік у Бр. Колюмбії, і з Фейрбенкс на Алясці до границі Юкону. Між тими двома пунктами є 1,300 миль бруду і грубого гравію. Дорогу на тому просторі треба направити й вимостити.

ПОЧЕСНА ҐВАРДІЯ ВІДДАЄ ЧЕСТЬ КОРОЛЕВИ — Приїхавши до Канади, щоб почати семиденні відвідини, королева Єлисавета інспектує почесну сторожу на летунськім майдані в Оттаві.

## ІЗРАЇЛЬ АНЕКСУВАВ СТАРИЙ ЄРУСАЛИМ

Ізраїльський уряд анексував (прилучив) старинне місто Єрусалим, незважаючи на застереження президента Джансона не розпочинати ніякої "поспішної, однобічної акції".

Злучені Держави відмовились визнати анексію. Державний департамент сказав у Вашінгтоні, що поспішний адміністраційний вчинок не вирішує майбутнього святих місць в Єрусалимі. Перестерегли перед анексією також СССР, Британія і Ватикан, а також в Об'єднаних Націях зростає щораз більша опозиція.

Міністер внутрішніх справ Моше Шапіро видав проклямацію про злуку ізраїльського і арабського секторів 3000-літнього міста Давида.

"Єрусалим не був ніколи поділений, навіть у часах (жидівських) племен" — сказав Шапіро на церемонії, підпорядковуючи старе місто з його передмістями під владу ізраїльського майора. "Я певен, що від сьогодні, по всі часи, Єрусалим буде об'єднаним містом".

Йорданський король Гусейн, який правив містом до війни, назвав анексію "нестерпним вчинком" і "отвертим визовом".

В Об'єднаних Націях, анексія викликала дуже сильні дипломатичні протести збоку арабів. Арабські держави звернулися до генеральної асамблеї ОН, щоб постаралася примусити Ізраїль вийти із старого міста.

Ізраїльський міністер закордонних справ Абба Ебан заявив, що його уряд буде тримати місто об'єднаним і буде управляти святими місцями з глибокою пошаною до всіх віровизнань.

Анектування поширює границі ізраїльської частини Єрусалиму на додаткових 7,500 акрів. Побільшене місто підходить на 500 ярдів від Вифлеєму, де народився Христос, і займає Оливну гору, де Христос вознісся на небо.

## Косиґін остеріг Кастра

Совєтський прем'єр Косиґін, як подають з авторитетного джерела, остеріг кубинського диктатора Фіделя Кастра перед його надто радикальним поведенням. Косиґін остеріг, що Москва не витягне його з клопоту, в який він попадеться через свою «визвольну» партизанську війну в державах Латинської Америки.

Дипломатичні кола в Лондоні сказали, що цю осторогу Косиґін дав Кастрові після сумного досвіду з египетським Насером, який наробив стільки клопоту Кремлеві.

Косиґін, кажуть, полетів з Ню Йорку до Гавани з власного почину, непрошений Кастром. На летовищі привітали його Кастро і през. Дортікос, однак не було там почесної військової сотні, ні оркестри, ні не було дипломатичного корпусу. На привітання прийшло кількадесят осіб.

Дипломатичні інформатори сказали, що Косиґін мав отверту розмову. Суперечки між Кастром і Кремлем наростали щораз більше. Кастро намагається створити "третю силу" в комуністичним русі в Латинській Америці і вона йде в розріз з інтересами Москви.

## Китай добирається до Гонг Конгу

Китай вдруге веде кампанію, щоб владу в тій британській кольонії перебрали комуністи. Перша спроба захопити місто "культурною революцією" не вдалася завдяки рішучій поставі міської адміністрації.

Минулого тижня китайський уряд запротестував проти лету британських літаків над китайською територією. Британія післала свіжий батальйон війська до Гонг Конгу проти заколотників. Китай, який нормально постачає половину харчів для міста, заборонив транспорти поживи, через що ціни піднеслися на 30 проц. Також заборонив спроваджувати воду до міста водопроводами з сусідньої китайської території.

## Новий бій над Суезьким каналом

Ізраїль і Єгипет повідомили про бої вздовж Суезького каналу в суботу і в неділю. Однак порушення перемир'я не означає, що буде відновлена війна на більшу скалю.

Єгипетський комунікат сказав, що єгипетські гармати знищили ізраїльських шість танків і дев'ять панцерних авт. Комунікат подав, що ізраїльські танки заатакували єгипетський причілок на східному березі каналу. Ізраїль подав зовсім іншу оцінку стрілянини.

# Канада відсвяткувала століття

## В центрі уваги була королева Єлисавета

Королева Єлисавета і князь Филип прилетіли до Оттави, щоб помогти відсвяткувати 100-річчя Канади. На летунськім майдані привітало їх понад 2000 осіб з прапорцями, а офіційне привітання склали генеральний губернатор Миченер і прем'єр Пірсон.

100-літні святкування почалися в суботу. Багатотисячні маси народу заповнили площу перед парляментом, парк Ленсдавн і милі вулиць, куди переїздила королівська пара. Виконування програми в суботу взяло 14 годин, від партії ювілейного торту і сесії гітаристів до старомодної партії — вечірки під відкритим небом.

У суботу рано на площі перед парляментом відбулася релігійна програма. До спільної молитви стали різні християнські віровизнання. Коло 100,000 людей заповнило площу й травники, велику частину становила шкільна молодь.

Під кінець програми спікер сенату Сидні Смит і спікер парляменту Лусіен Лямуре окремо склали королевій Єлисаветі заяву льояльности як королевій Канади, і подяку, що прибула особисто на ювілейні торжества.

Пополудні королівська пара від'їхала до Корнвал, де стояв королівський яхт.

Другого дня, яхтом по ріці Ст. Лоренс, королівська пара прибула до Монтреалу, щоб оглянути світову виставку. У вівторок відвідала Кінгстон в Онтеріо, в середу вернулася до Оттави, звідки відлетіла до Лондону.

### СВЯТКУВАННЯ В КРАЮ

Ювілейні святкування, получені з релігійними відправами, фестивалями, спортовими іґришами, танцями, музикою і "народним гулянням", відбувалися в цілій Канаді. Тільки дві провінції мали відмінні програми. Субота, 1-го липня, в Нюфаундленд була днем вшанування поляглих в першій світовій війні. А населення міста Квебеку вшанувало свій традиційний День Шемплейна промовами до великої маси народу, що зійшовся перед пам'ятником француського дослідника 16-го століття.

В Монтреалі торжества зосередились на Площі Народів на Експо 67, де члени 30 різних монтреальських етнічних груп розважали 7000 людей народними танцями і співом.

## Кабінетні зміни в Алберті

Прем'єр Меннінг проголосив у четвер пересунення в кабінеті.

Едмонтонський адвокат Едгар Гергарт став міністром муніципальних справ. Реймонд Спікер, посол з округи Литл Бов, іменований третім міністром без теки. Це два нові члени кабінету, що має 16 членів.

Інші зміни:

Міністер праці і телефонів Р. Раерсон іменований міністром освіти, на місце Р. Меккіннона, який перепав у виборах 23 травня. Раерсон задержить портфель міністра праці.

А. Гук, дотепер міністер муніципальних справ, перебрав департамент суспільної опіки від Л. Гемреста, який вийшов з кабінету на власне бажання.

Провінційний скарбник А. Алборг, в додатку до свого портфелю, перебрав також телефони.

Гергарт є першим міським членом леґіслятури, що став муніципальним міністром. Цей пост займали посли, що репрезентували сільські округи.

Раерсон, що був продавцем авт і рільничих машин у Ст. Паул, перебрав департамент освіти як адміністратор, не як учитель, як то був його попередник Меккіннон.

Заповідали, що прем'єр Меннінг займенує окремого атторні-дженерала, і вгадували, що цей пост перебере пос. Едгарт або посол Людвіг з Калгар. Меннінг задержав цей портфель для себе.

## Не захоплюйтесь надією на вищу ціну

Голова Фармерської Юнії Алберти, Павло Бабій, каже, що новинки в пресі про підвишку мінімальної і максимальної цін пшениці довели до незрозуміння справи.

Багато тих новинок зробили враження, що фармери дістануть більше грошей за свою пшеницю.

У промові до делегатів на окружній конвенції ФЮА на Піс Ривері він звернув увагу, що підвишка початкової ціни не буде мати впливу на повну ціну, яку дістане фармер. Це тільки значить, що фармери дістануть додатково 20 центів від бушля як частину початкової ціни, але зате дістануть стільки саме менше в кінцевій виплаті, після того як Канадська Пшенична Рада продасть пшеницю. А говорячи про 21 центів підвишки в межах ціни, він остеріг фармерів, щоб не були надто оптимістичні.

Бабій звернув увагу делегатам, що світова продукція пшениці досягне рекордової висоти — 1,500,-000,000 бушлів. Ця рекордова продукція може означати, що не буде підвишки цін, а можуть бути навіть нижчі ціни, як були минулого року.

## Радить скоротити військовий бюджет

Канадський військовий бюджет повинен бути скорочений більш як на третину і заощаджені гроші треба зужити на розвиток природних багатств — сказав кол. консервативний міністер Г. Стівенс. "Якщо я рішав би, я скоротив би 1,600,000,000-ий бюджет принаймение на $600,000,-000. Ми повинні вжити гроші на розвиток нашої економічної будучини, а не марнувати їх на мілітарні цілі. Канадці не мілітаристи" — сказав 85-літній Стівенс.

## Загострять продаж пальної зброї

Міністер справедливости Трудо повідомив парлямент, що його міністерство розглядає карний закон, який відноситься до продажу револьверів, стрільб і вибуховин. Міністер восени зголосить багато поправок і доповнень до карного закону, які утруднять продаж пальної зброї.

Поліція нарікає, що злочинцям і навіть неповнолітнім тепер не тяжко купити пальну зброю, включно зі скорострілами і динамітом.

### В БІРМІ УБИЛИ КИТАЙСЬКОГО ДИПЛОМАТА

В Рангуні, столиці Бірми, вибухли протикитайські заворушення, які тривали два дні. Бірмійці зруйнували більшу частину китайських крамниць, ресторанів і багато мешкальних домів. На вулицях палили авта китайців.

Два бірмійці дісталися до китайської амбасади і вбили дипломата, другого покалічили ножем.

Китайські студенти своєю поведінкою озлобили демонстрантів ще більше. Вони схопили бірмійських учителів як заложників, і наперекір розпорядкові уряду відмовилися здіймити з себе кокарди з головою Мао. В додатку ще побили бірмійських кореспондентів.

## Короткі вісті

• **Парлямент** буде відрочений 7 липня і посли роз'їдуться на вакації по кінець вересня. Сесія почалася 18 січня.

• **Сентеніял** і Експо підігнали витрати уряду до рекордової висоти. Уряд зажадав, щоб парлямент признав йому ще $95,509,000 на нові програми і вищі кошти інших програм. З цією сумою бюджетові витрати на 1967-68 р. винесуть $10,209,943,-310.

• **У Квебеку** 1 липня був Днем Самюеля Шемплейна, який приплив до Канади в 1603 р. і рікою св. Лаврентія прибув так далеко, як нинішній Монтреал. У 1608 р. став губернатором Нової Франції й заложив місто Квебек.

• **В Нюфаундленд** горять густі ялинні ліси в 78 місцях. Вогні поширилися на 400 миль. 20 літаків, в тому 6 водовозів, є зайнятих при гашенні вогнів.

• **Майнери,** засипані в копальні 4000 стіп під землею, на Філіппінах, врятувалися від голодової смерти цим, що їли свою одіж. Їх добули шостого дня.

• **Арґентина** старається спровадити якнайбільше іміґрантів з Европи, щоб заселити вільні землі.

• **В Москві** канадська амбасада відзначила 100-ліття Канади великим і виставним бенкетом, на який запросила представників совєтського уряду, дипломатичний корпус, представників промисловости, літератури, мистецтва — разом коло 700 осіб.

• **В Калгарі** 1 липня відкрито сентеніяльну обсерваторію, збудовану коштом $1,-250,000.

• **Містечко Вейбирн,** в Саскачевані, рішило переменувати себе на Крокус, вшановуючи місцевого автора оповідання про фіктивне прерійне містечко. Це також сентеніяльна постанова.

• **8,100 робітників** квебекського Гайдро в цілій провінції вернулися до праці, виборовши підвишку платень від $4 до $12 на тиждень. Найвищі тижневі платні виносять $162.25.

• **Урядові "Ізвєстія"** написали, що Светляна Аллилуєва є хвора жінка, з довгою історією нервових нападів і атак істерії.

• **Канадська продукція** економічних дібр і услуг в 1966 р. представляє вартість $60,152,000,000, і по такій лінії відбувалася в перших трьох місяцях 1967 року.

• **Р. Трачук,** 25-літній едмонтонський робітник переїхав 4,620 миль байсиком з Вікторії, Б. К., до Ст. Джанс в Нюфаундленд. Виїхав 21 квітня і заїхав 27 червня.

## Гай Квін, Гай Дук!

В Оттаві, 6-літній русявий хлопчина в синіх "джінс" вибіг попри поліційну охорону на партії перед парляментом, зупинився перед королівською парою і з усієї сили крикнув: "Гай Квін, гай Дук". Притім вимахував прапорцем.

Королева розсміялася.

Сміялася міністер Джуді Лямарш, організаторка партії, а "маунтіс" рвали на собі волосся з досади, коли хлопчина ще й підійшов до князя Филипа, який подав йому руку.

"Гай Дук" — повторив хлопчина.

Збентежений поліцай взяв хлопчину за руку, відвів на бік і привернув пристойність.

ДЛЯ В'ЄТНАМУ — Це спеціяльне судно, назване монітор, скоро буде на в'єтнамських ріках. Воно опанцероване й сильно озброєне.

СПІЛЬНЕ ПОСЛАННЯ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ВЛАДИК

# РІК ВІРИ

## 1900-річчя мученицької смерти св. апостолів Петра і Павла

Всечесні і Преподобні Отці, Дорогі в Христі Брати і Сестри,

Дві важливі, великі й благословенні річниці приносять нам у нашому релігійно-церковному житті рік Божий 1967. 29 червня минає 1900 років від дня мученицької смерти верховних апостолів Петра й Павла і 100 років від урочистої канонізації, тобто визнання до лику Святих для почитання в цілій Католицькій Церкві, нашого рідного Святого — Священомученика Йосафата, що в 1623 році згинув мученицькою смертю в обороні правди про конечність привернення церковно-релігійної єдности серед слов'янських християн на Сході Европи, зокрема серед нашого українського народу.

Ми, щоправда, завжди зберігаємо вдячну пам'ять про геройські заслуги тих великих Святих і щороку вшановуємо їх окремими святами: проте з приводу тих обох великих річниць ми всі, верховний архиєпископ — митрополит, кардинал Кир Йосиф, з синодом усіх українських католицьких Владик, відзначаємося одним нашим соборним пастирським посланням до вас, дорогі Отці Душпастирі, і до вас, дорогі Брі-ні-Миряни, в Христі Брати й Сестри, і в рідному краї, і в розсіяні сущих, щоб вас усіх заохотити до особливого прочитого святкування пам'яті верховних апостолів Петра й Павла, бо це наш справжній «батьки у вірі» в повному значенні тих слів, а також до святкування пам'яті св. Йосафата, великого нашого апостола й покровителя церковної єдности. Ми, Брати й Сестри, глибоко переконані, що величаве святкування обох річниць, цілковито, принесе благодатні плоди для всієї Христової Церкви, якими в першу чергу є обновління духа і зміцнення єдности як для наших безмежних душ, так і всього нашого обездоленого народу.

Обидва апостоли, св. Петро і св. Павло, це велетні Христового духа: перший — через своє визнання божества Ісуса Христа і через те, що одержав верховну владу в Церкві; другий — як подвижник і будівничий Христової Церкви. У проповідуванні Євангелія Христа вони близькі нам тим, що передусім зуміли застосувати його в щоденному житті, в житті одиниць і цілих народів. Як кожний природно геніяльний твір завжди свіжий і завжди глибокий для всіх поколінь і всіх століть, так ще більшою мірою знаменна ознака Божої науки обох апостолів: глибина думки і всеосяжна любов, важливі для всіх людей і всіх віків. Величаві, мабуть найвеличавіші, храми в честь св. Петра і Павла по всьому світі, так само і в нас, в Україні і серед українських поселенців на Заході, є найкращим виявом глибокої побожности, великої пошани і вдячности до обох верховних апостолів.

### 1. РОЗПОРЯДЖЕННЯ ПАПИ ПАВЛА VI

До особливого святкування великої річниці верховних апостолів закликав нас усіх Святіший Отець папа Павло VI, що своїм недавнім апостольським листом з дня 22 лютого пригадав християнському світові ту річницю, а рівночасно наказав і на обов'язок вшановувати пам'ять мученицької смерти обох верховних апостолів, якою вони засвідчили свою віру й любов до Христа Спасителя.

Святіший Отець перестерігає перед цією загрозою та закликає ввесь Божий християнський люд, усіх нас християн, щоб ми намагалися здобути чи відзискати захитане переконання нашої християнської віри, зокрема тих шістьох правд, конче потрібних до спасіння душ наших, і тих, що зібрані у Символі віри.

Таке християнське переконання здобудемо або відзискаємо, якщо впродовж цієї благословенної річниці, при нагоді різних торжеств, відповідних богослужбових відправ, зокрема під час св. місій, загал християн спільно й торжественно, з найбільшою увагою, буде прокламувати Символ віри. Цим найкраще вшануємо пам'ять святих верховних апостолів і причинимося до обнови християнського життя в Христовій Церкві, чого так дуже бажав останній Вселенський Ватиканський Собор.

### 2. ВАГА ЮВІЛЕЙНОГО ТОРЖЕСТВА ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

У нашому винятково пережаному положенні і в рідному краї, і тут, у вільному світі, серед нашого розсіяння по різних країнах, український нарід переживає також важку кризу християнства, що, напевно, є найтяжчою в нашій християнській історії. Тому з особливою заохотою передаємо батьківський заклик й осторогу Христового намісника Святішого Отця про святкування 1900-річчи мученичтва святих апостолів Петра і Павла. Як наслідник верховного апостола Петра, він вірно виконує Христове доручення зберігати без похибки Божу науку й «утверджувати братів» у правдивій вірі (св. Лука 22, 32).

Усім нашим Отцям Душпастирям гаряче доручаємо, щоб упродовж святкувань тієї річниці, виголошували проповіді про богословську чесноту віри, про конечність віри для спасіння та про ті всі правди віри, які зібрані в нашому Символі віри, що його проказуємо в наших щоденних молитвах. Нехай знають наші вірні, що значить вірити по-християнськи, нехай кращим виявом глибокої побожности, великої пошани і вдячности до обох верховних апостолів.

### 1. РОЗПОРЯДЖЕННЯ ПАПИ ПАВЛА VI

До особливого святкування великої річниці верховних апостолів закликав нас усіх Святіший Отець папа Павло VI, що своїм недавнім апостольським листом з дня 22 лютого пригадав християнському світові ту річницю, а рівночасно наказав і на обов'язок вшановувати пам'ять мученицької смерти обох верховних апостолів, якою вони засвідчили свою віру й любов до Христа Спасителя.

Святіший Отець перестерігає перед цією загрозою та закликає ввесь Божий християнський люд, усіх нас християн, щоб ми намагалися здобути чи відзискати захитане переконання нашої християнської віри, зокрема тих шістьох правд, конче потрібних до спасіння душ наших, і тих, що зібрані у Символі віри.

Таке християнське переконання здобудемо або відзискаємо, якщо впродовж цієї благословенної річниці, при нагоді різних торжеств, відповідних богослужбових відправ, зокрема під час св. місій, загал християн спільно й торжественно, з найбільшою увагою, буде прокламувати Символ віри. Цим найкраще вшануємо пам'ять святих верховних апостолів і причинимося до обнови християнського життя в Христовій Церкві, чого так дуже бажав останній Вселенський Ватиканський Собор.

### 2. ВАГА ЮВІЛЕЙНОГО ТОРЖЕСТВА ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

У нашому винятково пережаному положенні і в рідному краї, і тут, у вільному світі, серед нашого розсіяння по різних країнах, український нарід переживає також важку кризу християнства, що, напевно, є найтяжчою в нашій християнській історії. Тому з особливою заохотою передаємо батьківський заклик й осторогу Христового намісника Святішого Отця про святкування 1900-річчи мученичтва святих апостолів Петра і Павла. Як наслідник верховного апостола Петра, він вірно виконує Христове доручення зберігати без похибки Божу науку й «утверджувати братів» у правдивій вірі (св. Лука 22, 32).

Усім нашим Отцям Душпастирям гаряче доручаємо, щоб упродовж святкувань тієї річниці, виголошували проповіді про богословську чесноту віри, про конечність віри для спасіння та про ті всі правди віри, які зібрані в нашому Символі віри, що його проказуємо в наших щоденних молитвах. Нехай знають наші вірні, що значить вірити по-християнськи, нехай пропагандою, але, на превеликий жаль, і в країнах т. зв. вільного світу стверджуємо що сумну дійсність. Серед широких християнських, в тому числі й католицьких, кіл заникає релігійний дух та поширюються думки й погляди, які порушують безпомилкове вчення Церкви і подекуди загрожують запануванням цілого змісту християнства.

Святіший Отець перестерігає перед цією загрозою та закликає ввесь Божий християнський люд, усіх нас християн, щоб ми намагалися здобути чи відзискати захитане переконання нашої християнської віри, зокрема тих шістьох правд, конче потрібних до спасіння душ наших, і тих, що зібрані у Символі віри.

Таке християнське переконання здобудемо або відзискаємо, якщо впродовж цієї благословенної річниці, при нагоді різних торжеств, відповідних богослужбових відправ, зокрема під час св. місій, загал християн спільно й торжественно, з найбільшою увагою, буде прокламувати Символ віри. Цим найкраще вшануємо пам'ять святих верховних апостолів і причинимося до обнови християнського життя в Христовій Церкві, чого так дуже бажав останній Вселенський Ватиканський Собор.

### 3. СИМВОЛ ВІРИ

Отож, Брати й Сестри, заохочуємо вас усіх, щоб ви, беручи щоденні участь у відправі Служби Божої, всі разом одностайно, згідно з бажанням Святішого Отця, врочисто проказували чи співали Символ віри. Було б також дуже похвальним і потрібним для вас усіх робити те саме в наших спільних родинних щоденних молитвах, відновляючи давній звичай, зберіганий по багатьох наших християнських родинах.

При цьому врочисто, із глибин душі, возносім наші величаві богослужіння в честь верховних апостолів і належними похвалами вінчаймо їх, як мучеників за Христа, як могутніх свідків єдности вселенської Церкви, св. Петра, як «апостолом предначальника і первопрестольника», як «камінь віри і основанія», як «ключаря благодаті», як того, що ясно визнав божество Христа, а св. Павла, як «вибраний посуд», «сурмача Христа», «свідчильника з учителя Церкви», а обох разом, як «благородимія крилі, перелетівшия конци землі, ко небеси возлетівшия, руці євангелія благодаті, нозі істинного проповідання, ріки премудрости. Рима світлия удобренія, всея вселенныя питателі, новаго заповіта богописанныя скрижалі», які «всея привлекшна ко благоразумію, языки, гради же і острови, Єврей же паки ко Христу возведоша, — основанія Церкви, істинния столпи, і стіни, і трубы божественния Христовых ученій і страданій, обтекшія широту всея землі» (Стихири Вечірні).

Зокрема визнаваймо в наших богослуженнях першенство св. Петра, як видимого голови Христової Церкви, як скелі, на якій спочиває будова Церкви, бо до нього сказав Христос: «Паси вівці мої, паси ягнята мої». Він ключник, що відкриває благодать для Церкви (Утреня), буде повсякчасно врочистою іспов'яддю єдинства Христової Церкви.

Постаті святих верховних апостолів такі близькі всій нашій історії і нинішньому часові; а їх євангельська наука така нам безпосередня в теперішніх умовах, наче б вона була голошена саме для нас. І так св. Павло підкреслює більше, ніж хто інший, конечність віри для спасіння. Вона світила і спасала людей від початку, починаючи від Адама і перших патріярхів по сьогодні (Рим. 5, 1-2), бо Бог хоче, щоб усі люди спаслися (1 Тим. 2, 4), отже, і ми, і кожен з нас, бо віру проповідували пророки, а востаннє, що не було жодного сумніву, заговорив Бог через сього Сина (Євр. 1, 1). Ця віра мусить бути ублагородненa любов'ю до Бога і до ближнього (1 Кор. 13, 1): «Якщо б я говорив, каже св. Павло, мовами людськими і ангельськими з не знати якою красномовністю, але не мав любови, я був би немов дзвенча мідь і брунячий кимвал». «Якщо б я мав дар пророцтва, і знав усі тайни, і мав усе знання, і якщо б я мав усю віру, щоб переносити гори, а не мав любови, я був би ніщо» (І Кор. 13, 1-2).

Це справжній пеан на честь любови, якої так бракує сучасному світові. Без любови не може бути і єдности і миру.

А св. Павло кладе тут величний наголос: «В повноті покори і лагідности з довготерпеливістю, зносячи один одного в любові, старайтеся зберігати єдність духа зв'язком миру» (Еф. 4, 3). І дальше продовжує: «Думайте те саме, майте любов ту саму, будьте однодушні, згідливі. Не чиніть нічого в суперечці, чи з пустої слави, але, уважаючи в покорі один одного за більшого від себе, майте на увазі не власну користь, але інших» (Фил. 2, 2-4). Бо особиста гідність кожного відзискує така велика, що св. Павло називає його храмом Божим, а коли хто руйнує Божий храм безбожництвом, всякими гріхами, і кривдами, того знищить Бог (І Кор. 3, 17).

Христос визволив нас з неволі диявола і гріха, і тому всяка неволя не від Христа (Гал. 5, 1). З нашого про хресну смерть і відкуплення, про таїнственне тіло, яке творять всі вірні разом, про Пресвяту Євхаристію, як незамінну поживу для вдержання надприродного життя, св. Павло висуває на видне місце воскресення з мертвих, бо, якби Христос не воскрес, голошене Євангеліє не мало б потвердження незаперечною дійсністю і даремна була б наша проповідь і даремна, паша віра в Христа (І Кор. 15, 14). Пресвята Євхаристія — то наймогутніший чинник злуки й єдности і задаток майбутнього воскресення з мертвих.

З тією всією наукою і з тим самим закликом до єдности звертається до нас і св. Петро: «Всі будьте однієї думки, співчуваючі браголюбні, милосердні і смиренні... Бо хто хоче життя любити і бачити добрі дні, най шукає миру» (І Петра 3, 8. 11). Це справді, наука на наші потреби і цілюща вода на нашу немічі. Св. Петро не перестає повторювати цей заклик до любови і до єдности: «Майте велику любов один до одного. Служіть один одному тим даром, що його кожний прийняв, як добрі управителі різнородної Божої благодаті... Виявляйте один одному покору, бо Бог противиться гордим, а покірним дає благодать» (І Петр. 5, 6).

Які високі і глибокі слова, яка влучна вказівка для нашого спів життя! А ці слова відносяться не лише до окремих людей, а й до всіх громад, до всіх парохій і товариств, щоб у співжитті і співпраці завжди мати на увазі позитивну творчість і будову, вистерігатися самовихвалювання, оминати роз'єднуючої схильності і берегтися від спокус противників і руйників церковного і народного життя, що «ходять кругом нас, наче ревучі леви, шукаючи, кого б пожерти» (І Петра 5, 8). Так само, як св. Павло, і св. Петро високо підносить достоїнство християнина, коли каже, що ми є «учасниками Божої природи» (2 Петра 1, 4). Це значить, що передусім природа душі стає подібною своєю суттю до Божої: найблагородшої, найсвятішої і найдосконалішої, яка тільки існує або яку можна собі подумати. Тому Бог нам зволив зберегти на найбільшу пошану.

Нехай знають наші вірні, що значить вірити по-християнськи, нехай

Від своїх апостолів та учнів Ісус Христос домагався, щоб вони були у світі свідками його життя й науки (Лука 24, 48). Того вимагає Він і від нас усіх, християн, щоб і ми були такими свідками навіть у найтяжчих умовах нашого життя, якщо треба було б засвідчити нашу віру не тільки словом, а й кров'ю, як це засвідчили святі верховні апостоли Петро й Павло. Такими свідками були й усі апостоли і безліч святих мучеників та ісповідників впродовж цілої історії християнства по нинішні часи.

Щоб ніколи не захитатися у св. вірі, мусимо, Брати й Сестри, високо цінити Божий дар віри, мусимо боятися, щоб того дару Божого не втратити, мусимо постійно утверджуватися в нашій вірі. Будьте, отже, як каже св. Петро, «живі камені, щоб з них збудувати духовий дім» (І Петра 2, 5).

В нашому рідному краї через безбожницьку пропаганду і через брак знання правд віри поширюється релігійна байдужість, і хоч величезна більшість наших окрещених людей ще не зовсім втратила віру, то все ж у наслідок релігійної байдужности, безвір'я опановує щораз ширші кола людей, які не рахуються з тим, що Бог є, і живуть так, якби не було Бога, всевідучого й всемогутнього Отця всіх людей, і просто відрікаються від усякої релігії. Правда, є і численні випадки геройської мужности в обороні правдивої віри християнської. І, слава Богу, наш нарід видав і ісповідників, і мучеників, і в минулому, і в найновіших переслідуваннях.

### 3. СИМВОЛ ВІРИ

Отож, Брати й Сестри, заохочуємо вас усіх, щоб ви, беручи щоденні участь у відправі Служби Божої, всі разом одностайно, згідно з бажанням Святішого Отця, врочисто проказували чи співали Символ віри. Було б також дуже похвальним і потрібним для вас усіх робити те саме в наших спільних родинних щоденних молитвах, відновляючи давній звичай, зберіганий по багатьох наших християнських родинах.

При цьому врочисто, із глибин душі, возносім наші величаві богослужіння в честь верховних апостолів і належними похвалами вінчаймо їх, як мучеників за Христа, як могутніх свідків єдности вселенської Церкви, св. Петра, як «апостолом предначальника і первопрестольника», як «камінь віри і основанія», як «ключаря благодаті», як того, що ясно визнав божество Христа, а св. Павла, як «вибраний посуд», «сурмача Христа», «свідчильника з учителя Церкви», а обох разом, як «благородимія крилі, перелетівшия конци землі, ко небеси возлетівшия, руці євангелія благодаті, нозі істинного проповідання, ріки премудрости. Рима світлия удобренія, всея вселенныя питателі, новаго заповіта богописанныя скрижалі», які «всея привлекшна ко благоразумію, языки, гради же і острови, Єврей же паки ко Христу возведоша, — основанія Церкви, істинния столпи, і стіни, і трубы божественния Христових учений і страданій, обтекшія широту всея землі» (Стихири Вечірні).

Зокрема визнаваймо в наших богослуженнях першенство св. Петра, як видимого голови Христової Церкви, як скелі, на якій спочиває будова Церкви, бо до нього сказав Христос: «Паси вівці мої, паси ягнята мої». Він ключник, що відкриває благодать для Церкви (Утреня), буде повсякчасно врочистою іспов'яддю єдинства Христової Церкви.

Постаті святих верховних апостолів такі близькі всій нашій історії і нинішньому часові; а їх євангельська наука така нам безпосередня в теперішніх умовах, наче б вона була голошена саме для нас. І так св. Павло підкреслює більше, ніж хто інший, конечність віри для спасіння. Вона світила і спасала людей від початку, починаючи від Адама і перших патріярхів по сьогодні (Рим. 5, 1-2), бо Бог хоче, щоб усі люди спаслися (1 Тим. 2, 4), отже, і ми, і кожен з нас, бо віру проповідували пророки, а востаннє, що не було жодного сумніву, заговорив Бог через сього Сина (Євр. 1, 1). Ця віра мусить бути ублагородненa любов'ю до Бога і до ближнього (1 Кор. 13, 1): «Якщо б я говорив, каже св. Павло, мовами людськими і ангельськими з не знати якою красномовністю, але не мав любови, я був би немов дзвенча мідь і брунячий кимвал». «Якщо б я мав дар пророцтва, і знав усі тайни, і мав усе знання, і якщо б я мав усю віру, щоб переносити гори, а не мав любови, я був би ніщо» (І Кор. 13, 1-2).

Це справжній пеан на честь любови, якої так бракує сучасному світові. Без любови не може бути і єдности і миру.

А св. Павло кладе тут величний наголос: «В повноті покори і лагідности з довготерпеливістю, зносячи один одного в любові, старайтеся зберігати єдність духа зв'язком миру» (Еф. 4, 3). І дальше продовжує: «Думайте те саме, майте любов ту саму, будьте однодушні, згідливі. Не чиніть нічого в суперечці, чи з пустої слави, але, уважаючи в покорі один одного за більшого від себе, майте на увазі не власну користь, але інших» (Фил. 2, 2-4). Бо особиста гідність кожного відзискує така велика, що св. Павло називає його храмом Божим, а коли хто руйнує Божий храм безбожництвом, всякими гріхами, і кривдами, того знищить Бог (І Кор. 3, 17).

Христос визволив нас з неволі диявола і гріха, і тому всяка неволя не від Христа (Гал. 5, 1). З нашого про хресну смерть і відкуплення, про таїнственне тіло, яке творять всі вірні разом, про Пресвяту Євхаристію, як незамінну поживу для вдержання надприродного життя, св. Павло висуває на видне місце воскресення з мертвих, бо, якби Христос не воскрес, голошене Євангеліє не мало б потвердження незаперечною дійсністю і даремна була б наша проповідь і даремна, паша віра в Христа (І Кор. 15, 14). Пресвята Євхаристія — то наймогутніший чинник злуки й єдности і задаток майбутнього воскресення з мертвих.

З тією всією наукою і з тим самим закликом до єдности звертається до нас і св. Петро: «Всі будьте однієї думки, співчуваючі браголюбні, милосердні і смиренні... Бо хто хоче життя любити і бачити добрі дні, най шукає миру» (І Петра 3, 8. 11). Це справді, наука на наші потреби і цілюща вода на нашу немічі. Св. Петро не перестає повторювати цей заклик до любови і до єдности: «Майте велику любов один до одного. Служіть один одному тим даром, що його кожний прийняв, як добрі управителі різнородної Божої благодаті... Виявляйте один одному покору, бо Бог противиться гордим, а покірним дає благодать» (І Петр. 5, 6).

Які високі і глибокі слова, яка влучна вказівка для нашого спів життя! А ці слова відносяться не лише до окремих людей, а й до всіх громад, до всіх парохій і товариств, щоб у співжитті і співпраці завжди мати на увазі позитивну творчість і будову, вистерігатися самовихвалювання, оминати роз'єднуючої схильності і берегтися від спокус противників і руйників церковного і народного життя, що «ходять кругом нас, наче ревучі леви, шукаючи, кого б пожерти» (І Петра 5, 8). Так само, як св. Павло, і св. Петро високо підносить достоїнство християнина, коли каже, що ми є «учасниками Божої природи» (2 Петра 1, 4). Це значить, що передусім природа душі стає подібною своєю суттю до Божої: найблагородшої, найсвятішої і найдосконалішої, яка тільки існує або яку можна собі подумати. Тому Бог нам зволив зберегти на найбільшу пошану.

Нехай знають наші вірні, що значить вірити по-християнськи, нехай

Це перша частина тексту послання. Друга на 4 сторінці.


**NEW LIFE HERBS**
Louis Low-On & Son., prop.
9664 Jasper Ave., 422-3270
Edmonton and Calgary
**Chinese Herb Remedies for gastric stomach and heartburn, acne, pimples, eczema, rheumatism, asthma, sinus.**

**ГУРТОВІ ДОСТАВКИ ДЛЯ**
Шпиталів • Інституцій
• Готелів • Мемм
Мотелів • Парлорів краси
ВСЬОГО
БІЛИЗНИ • БЛЕНКЕТІВ
(простирал • Бедспредів
і інше.
**J. H. HUNTER CO. LTD.**
989 Water St. MU 4-5374
Vancouver 3, B.C.

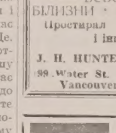
**NEVILLE WORLD TRAVEL SERVICE**
**НЕ ПРОПУСТІТЬ ДОБРОЇ НАГОДИ!**
Корабель
**АЛЕКСАНДЕР ПУШКІН**
МОНТРЕАЛ — ЛОНДОН — ЛЕНІНГРАД
**ВІДПЛИВАЄ — 30 квітня, 1 червня, 4 липня, 8 серпня, 10 вересня, 12 жовтня.**
**ВІЗИ ДЛЯ ВІДВІДУВАЧІВ** — На візи, щоб відвідати села, треба почекати від 6 до 10 місяців.
**ВІЗИ ДЛЯ ТУРИСТІВ** — протягом п'яти двів.

**Нові низькі ціни прогоду — Заощадіть до $250.00 літаком або морем**

**У СССР — безпосередні агенти**

Можете сплатити пізніше — 10% завдатку.
Тільки $32.00 процентну на рік від $1,000.00.

**Замовляючи квиток у нас, ви не платите більше.**

За докладнішими інформаціями звертіться до
**Kathy Sprague, Maurice Miles or Bob Neville**
**NEVILLE**
**World Travel Service Ltd.**
**Professional Bldg., 10844 Jasper Ave., Ph. 429-3374 (formerly Westmount Travel Service)**


# МОТРЯ

**Історична повість (9)**
**БОГДАНА ЛЕПКОГО**

«Вечір добрий панам!... Який тут храм», говорив розглядаючись по стінах. — «Який тут хлам!» — а, вказуючи рукою на стіл, сміявся: «добре та не нам! Добрий вечір панам!»

«Ти звідки дідуг?» — питався його гетьман.

«З України».

«Україна велика».

«Як для кого. Одному до границь його маєтків, другому від колиски до гробу й від пощовини до слави; залежить, як хто ставиться до справ».

«Як звешся?»

«Не знаю. Ні імени, ні роду я не маю. Я — з народу, а ім'я своє забув».

«А скільки ж тобі літ?» — питалися його.

«Старий, як світ. Давно на другу сотню пішло. Ще вас і на світі не було, як я мечем кропив... Колись я жив. Тепер мене нема. Це не я, лише нудьга, лише журба і лише одна тривога... Зростає тернами дорога до слави, маліє народ, сам дріб... Смачний ваш хліб, та немає в ньому поживи... Все таке мирошавне, паршиве, — тю!»

Апостол наблизився до гетьмана; «Це, мабуть, бо-жевільний. Їх тепер багато тиняється по світі. Нове століття, народ жде кінця світа, вірить, що царює антихрист».

Гетьман заперечив головою: «Не божевільний він, не божевільний, слухайте, говорить до речі, лише іншою мовою, не такою, до якої ми привикли».

Старий замув і замахав руками, як крилами вітряк.

«Вам тільки бачиться так. Я не божевільний! Я вільний, я козак! Невольник не знає, що воля. Йому, щоб хліб і барабола, а з якого вона поля, не дбає, — їсть. Я не той гість, ні, ні».

«А чого ж ти прийшов?»

«Жаль мені».

«Кого?»

«Тебе, його і їх, вас усіх, цілої України, великої руїни». І нараз наступаючи на гетьмана і вливаючи в його очі свої вірлині зіниці, не казав, а приказував: «Не бійся, гетьмане, ізмін-ні! Бійся, щоб не зміни-лі!»

«Кому?».

«Ідеї. Будь вірним її до скінання, умри для неї. Вона твоя пані. Вона одна. Без неї жизнь — судно без дна. Не переїдеш ним на другий бік, ні за рік, ні за вік, дарма! Судно без дна, — жизнь без ідеї...»

«Ти вчений, як бачу», — озвався гетьман.

«Я мозком плачу, а серцем думаю. Смерти своєї чекаю, вона не йде, а сам себе не вб'ю, бо гріх. Терплю за всіх, страдаю. За тебе теж».

Тут показав на гетьмана рукою.

«За мене?»

«Єгеж, єгеж! За тебе, ясновельможний пане, гетьмане Степановичу Іване. Ти нині Петра гостив, йому годив, фиміям, як перед ідолом, курив, а він? Ти не знаєш, хто він. Не сват, не брат, він — кат! Бачив його очі? З'їсти нас хоче. Свого рідного сина, покладе на лаву, за державу, за свою, за Петрову державу, не то тебе, мене і їх, вас усіх. Єге, єге!... Що за жаль, що за сум. Тільки край, тільки дум, стільки в народі сили, а кругом лиш могили і кінця їм немає. Слава воскресення чекає, від воскресення до вознесення, з року на рік, увесь вік, увесь вік і нема нам спасення».

Замовк, ніби думка йому спинилася. Нараз простягаючи правицю, в напрямі гетьмана так, що вказуючим пальцем мало не доторкнувся до його груди, на якій пишався орден св. Андрея, гукнув: «Двигни цей камінь, двигни! Він тяжкий, але ще тяжче наше життя. Плодяться під каменюкою хроби, згниєм від хвороби! Двигни цей камінь, двигни! Він важкий, може вб'є тебе, мене, багато нас, та час пройде і прийде час, що він дрігне і розлетиться у дроби!... Еге, еге!... Доброї вам ночі, пановє!»

Ніхто не знав, що йому відповісти. Ніби духом позасвітним повіяло на всіх. «Велике зло, великий гріх, не подавайте дідові сякої слави на сміх! Не подавайтесь... Працайте!»

«Куди ти йдеш?» — питався його гетьман, — «там ніч, там дощ, там град».

«Я ночі рад, бо погані не бачу. Я мозком плачу, а серцем думаю. Куди я йду? Не знаю. Я нікого не маю. Моя родина — всі. Мій дім — степи, розстаї, могили. Стільки сили, стільки сили і не можна волі добути, ані з нею жити, ні її забути... Спасибі за гостину, прощай, мій сину!»

Гетьман повернувся до Орлика: «Кажи, хай йому відведуть кімнату, старий, утомлений та, мабуть, небуденний ум. Завтра побалакаю з ним».

«Все чад, все дим, суєта суєт, і вінці, і хрести, і княжі киреї, і святі Андреї, крім неї, одної, крім великої ідеї. Не зрадь її... Великий шум, тільки край, стільки дум, і такі вони гарні, попідхмарні... Спасибі тобі за кімнату. На могилах маю хату, там я свій, серед мрій про давні часи, про Богдана. Ними дужма моя п'яна... Доброї вам ночі, пановє!»

«Стрівай!»

«Ні, ні. Пора мені. Давно пора. З горою зійдеться гора. Буде бій, великий бій! Як ти лицар, то духом не мліч, кріпко стій! Він тільки цар, а ти лицар за волю. Буде бій. Двадцять вибе годину, він свого рідного сина покладе на лаву, за державу, за Петрову державу. А ми, ви стакемо грудьми за нашу справу, за славу, криваву?... Двигни цей камінь, двигни! Хай вам присняться сни батьків ваших... Доброї вам ночі, пановє, — і тобі, і їм, і всім... Прощайте!»

* * *

Вийшов. Войнаровський пішов за ним, щоб провести крізь варти.

Апостол рукою тер чоло, Зеленський торгав вус, гетьман дивився у двері, котрими вийшов дід.

«Свят, свят, свят!» хрестився Апостол.

«Коли б я не бачив перед собою вас, пане гетьмане», — говорив, перебиваючи томлячу мовчанку, — «і вас, шановне товариство, то гадав би собі, що вина забагато випив, і що надто вже постарілося гетьманське вино в пивниці і тому мені якраз страхіття вимальовуються, а так...»

«Так усі ми могли б собі гадати, пане миргородський полковнику, коли б не вірили своїм очам і ушам», — говорив Зеленський. «Але нема що себе дурити, він був».

«Хто такий? Живий чоловік, чи дух?»

«Авжеж, що живий. Ми ж не баби, щоб вірити в духів».

«Мабуть, один з тих, що вмерти не годні».

«Український Агасфер, гадаєте?» — казав гетьман.

«Може, Марко Проклятий».

«А я гадаю», — обізвався Орлик, — «що цей не з тих. Знає він, чого до нас прийшов».

«Авжеж, що знає, але й нам пора знати чого».

«Чого ж він хотів?» — питався гетьман.

«Того, чого ми всі хочемо», — відповів Орлик, — «тільки не маємо відваги сказати».

«Що казав?»

«Що нам усім совість говорить, та ми здавлюємо голос совісти в собі. Говорив те, що в повітрі висить, ніби Дамоклів меч на волосинці».

«Що ж нам тоді робити?»

«Те, що він радив».

«Робити нам, що він приказував», — повторив і старшини.

«Але що?» — питався гетьман, — «говоріть ясніше. Хай знаю, яка ваша гадка і які ваші бажання. Голос народу, голос Бога, а я, як відомо вам, віруюча людина».

Піднявся з місця Апостол, а за ним і другі і окружили гетьмана вінком.

Апостол почав: «Як ми за душу незабутнього гетьмана Богдана по всяк час Бога молимо й ім'я його з пошаною славимо й дітям вашим у чвану велику передаємо за те, що визволив був Україну із кормиги чужої, як Мойсей люд свій із неволі вавилонської вивів, так ми, і діти наші, і дітей наших діти, на віки віків душу й кості твої проклинатимемо, як що ти нас за гетьманування свого залишиш у теперішній неволі».

«Прости за слово гірке», — додав кланяючись Зеленський, — «та воно не з обіду тобі сказане, а з глибин душі, як камінь буреломом на верх добулося, бо годі його нам довше про себе затаювати, годі нам свої думки скривати».

«Відкинь цей камінь, відкинь!» — кликав Орлик, стаючи перед гетьманом навколішки.

## Канадські футболісти зазнали поразки

Кубинська футбольна команда перемогла канадську у вступних змаганнях копаного м'яча за участь в олімпіяді 1968 року.

В Едмонтоні на стадіоні імени Кларка були два матчі, які закінчились загальним вислідом 3 : 2 в користь Куби. Перший матч був 1:1; другий 2:1.

Всі три голі кубинської команди стрілив 18-річний Франсіско Фаріяс.

Своєю перемогою кубинці здобули право змагатись з футболістами Ель Сальвадору.

## О. Штуль-Жданович уже в Франції

Голова Проводу українських націоналістів Олег Штуль-Жданович, після повного видужання вернувся з Канади до Франції, де живе з родиною.

У Канаді він пройшов операцію.

### З ПРОМОВ

З промови одного лідера ОУН: «Дай нам, Боже, вернутися на Україну, тільки не трьома похідними групами».

* * *

З промови на засіданні підготовчого комітету Світового конгресу вільних українців (СКВУ): «Прошу панів, нам залишається вирішити основне питання. чи більший скандал вийде тоді, коли СКВУ відбудеться, чи тоді, коли його не буде?» «Лис Микита»

### СПОДІВАЮТЬСЯ 1,500 ПЛАСТУНІВ З КАНАДИ І ЗДА

## ОРГАНІЗУЮТЬ МІЖКРАЙОВУ ПЛАСТОВУ ЗУСТРІЧ

### ПЛАСТУНИ БУДУТЬ ВИСТУПАТИ В МОНТРЕАЛІ И ОТТАВІ

Біля містечка Сант Болтоу, бл. 75 миль на південний схід від Монтреалю, на пластовій оселі «Батурин» від 23 до 30 липня буде міжкрайова зустріч пластунів Канади і ЗДА. Сподіваються понад 1,400 учасників.

Зустріч, організатором якої є Крайова пластова старшина в Канаді, проходить під гаслом відзначення 50-річчя державного відродження України, 100-річчя Канади і 55-річчя Українського Пласту.

Губернатор Кнебеку Ґ. Лапуан є почесним патроном пластової зустрічі, а федеральна комісія для відзначення 100-річчя Канади в Оттаві визнала її офіційним проєктом у рямках святкувань ювілею канадської конфедерації.

На зустріч прибудуть пластуни і пластунки з 40 осередків Канади і ЗДА та гості-пластуни з Англії і Франції. В програмі передбачені спортові змагання, одноденні мандрівки, показ спеціального пластування на воді і в повітрі, святочні пластові ватри і відвідини «Експо 67» в Монтреалі.

Командантом пластової зустрічі є п. М. Свитуха.

На терені «Експо» 29 липня буде окремий виступ пластунів разом з іншими організаціями молоді.

У понеділок, 31-го липня, більшість пластунів поїде до Оттави взяти участь у програмі Дня української молоді. Пластунки і пластуни будуть мати нагоду не лише пізнати столицю Канади, а й матимуть офіційний виступ на майдані перед федеральним парляментом при участі прем'єра Канади Л. Б. Пірсона та відвідають генерального губернатора у його резиденції.

Комітет українців Канади плянує також на цей день відкриття пропам'ятної української таблиці в будинку новозбудованої Національної бібліотеки.

## Потрібний розвиток, не тільки допомога

### — КАЖЕ БРАЗИЛЬСЬКИЙ АРХИЄПИСКОП

У світі потрібний плян і допомога для розвитку народів, а не тільки допомога багатих бідним, сказав бразильський архиєпископ Ельдер Камара, виходячи на енцикліку Папи Павла VI «Розвиток народів».

Деякі уряди роблять паперові обіцянки і не виконують їх. Якщо потрібні зміни не прийдуть, лихе буде зростати. Не можна погоджуватись з становищем, коли 2% населення країни є власниками 90% землі, сказав архиєпископ.

Соціяльна справедливість не є остаточною метою християнства, але справжнє християнство не можливе без справжнього прагнення до соціяльної справедливости. Богослови повинні випрацювати «теологію розвитку» і «християнську антропологію».

Американці і канадці дають допомогу південноамериканським країнам. Ця допомога відома всім; американські і канадські зиски — мало кому. Архиєпископ Ельдер Камара сказав, що високорозвинуті країни купують у Південній Америці сировці дуже дешево і намагаються не допустити вищої ціни.

### ЗА ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЮ ЄРУСАЛИМУ

Ватиканський щоденник «Ль'Оссерваторе Романо» повторив домагання, щоб Єрусалим був міжнародним містом.

Ізраїльський уряд зробив заяву, запевняючи християн і мусулманам вільний доступ до святих місць.

Папа Павло VI вислав двох своїх представників організувати допомогу жертвам арабсько-ізраїльської війни.

## Представниці СФУЖО в Лондоні

У з'їзді Міжнародного Жіночого Союзу в Лондоні візьмуть участь дві представниці українського жіноцтва. З'їзд відбудеться в серпні. Делегатами Світової федерації українських жіночих організацій (СФУЖО) будуть п-і: Олена Процюк (ЗДА) і Валентина Воропай (Англія).

Зв'язки українок з Міжнародним Жіночим Союзом почались 1923 року в час з'їзду в Римі. У післявоєнні роки СФУЖО брала участь у з'їздах в Атенах 1958 року, в Даблині 1961 р. і в Трісті 1964 р.

На з'їзд у Лондоні прибудуть представниці "35 країн світу.

## Київський хор виступає в Канаді

Київський хор ім Г. Верьовки, після виступу на «Експо 67», дасть концерти у Монтреалі, Торонті, Вінніпезі й Едмонтоні. Турне відбудеться в другій половині серпня.

Як солісти виступлять співаки Київського оперного театру.

ПЕРЕД ВІД'ЇЗДОМ ДО МОНТРЕАЛЮ. — Танцювальний ансамбль «Шумка» перед від'їздом на виступ на «Експо 67» дасть два концерти в Едмонтоні. Співатиме теж чоловічий хор «Дніпро». Танки виконуються в супроводі оркестри.

Концерти будуть 7 і 8 липня в аудиторії Вікторія Композит гайскулу. Початок: 8:30 год. вечора.

Ц'на квитка: 2 доляри. Всі місця заздалегідь замовлені. Квитки можна купити в Українській книгарні (97 вул.), в «Гадсон Бей» і при дверях перед концертами.

Едмонтонські танцюристи, крім Монтреалю, відвідають місто Голл, де дадуть концерт у час тамошнього фестивалю. Керівником «Шумки» є Честер Куць.

ЗАКІНЧИЛИ КУРС ВИШИВАННЯ. 11 членів відділу ЛУЖК едмонтонської парафії св. Миколая закінчили 14-тижневий курс вишивання під проводом п-і А. Кучер. Щотижня було дві години навчання. Деякрі з учасниць нічого не знали про вишивку. Протягом курсу всі вишили серветку, деякі — подушку. На закінчення вони зробили прийняття на честь керівнички курсу в парафіяльній залі, вручивши їй китицю троянд і грошовий дарунок. П-і Кучер передала гроші (30 доларів) на фонд будови музею ЛУЖК.

На світлині зліва направо п.-і: Л. Антоняк, П. Савчук, Є. Том'як, А. Кучер — провідниця курсу, М. Бунь, Дж. Кривалюк, А. Лесів. На курс ходили теж: К. Скоропад, О. Чакавська, Н. Сафранович, Л. Зварич, Е. Паламарик.

# Вісті з Едмонтону

## Зібрали 5,000 долярів на Шевченківську фундацію

### ЧАЙНЕ ПРИПИНЯТТЯ ВІДДІЛУ ОУК

(о. б.) Місцевий відділ Організації українок Канади (ОУК) ім. О. Басараб влаштував чайне прийняття для заточатькування загальної збірки на Шевченківську фундацію. Зібрано 5,000 долярів.

Імпрезу, яка відбулася 11 червня в залі УНО, відкрила п-і Ірина Павликовська, голова крайової управи ЛУКЖ. Її представила голова відділу ОУК п-і С. Климкович. Подавши головні відомості про ОУК та її діяльність, п-і Павликовська бажала успіхів у дальшій праці.

Про Шевченківську фундацію говорив п. Я. Рослик. Вказавши на ціль і завдання цієї фундації, він закликав складати щедрі пожертви. Наші співгромадяни — жиди повинні бути добрим прикладом для нас, — сказав він.

У мистецькій програмі піяністка О. Олійник грала Р. Шумана «Дитячі сцени», оп. 15, а баритон Ю. Климкович при фортепіяновому супроводі п-і М. Дитиняк співав арію із «Запорожця за Дунаєм» і «Де ти, осінній листочку» Р. Безкоровайного на слова Б. Лепкого. Дівоча танцювальна група УНО під керуванням п-и Л. Полуян виконала танок.

Крім гарно прибраних у вишивки столиків для гостей, був окремий стіл, при якому сиділи голова філії УНО п. Ст. Грох і інж. М. Бойко, які збирали пожертви на Шевченківську фундацію.

Чай наливали пп.: С. Грох (філія УНО), В. Кунда (НТШ і Пласт), Я. Росляк (відділ КУК), Ф. Ганочко (відділ СУС), д-р М. Снігурович (крайова управа БУК), Г. Якимечко (епархіяльна управа БУК), Б. Рудик (відділ ЛВУ), Б. Филка (Осередок СУМ), М. Фляк (публ.-дослідний інститут), д-р А. Мартинюк (лікарське товариство), Л. Цимбалістий (кол. вояки І дивізії УНА), М. Водянар (українські ветерани), Р. Осташевський (Літ.-мистецький клюб).

Управа ОУК склала щиру подяку всім, що причинились до успіху імпрези. Список жертводавців буде опублікований.

## Служба Божа на єпарх. оселі

Щонеділі о 10 год. ранку протягом місяця липня правиться Служба Божа на епархіяльній оселі над озером Вобман поблизу Едмонтону.

Хлоп'ячий табір почнеться 16 липня.

### ДЕ ЩО КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

**Субота, 15 липня:**

о 7 год. веч. у д-ра С. Ковалюк. 11041 — 84 авеню, сходини Гуртка книголюбів.

# Вісті з Калґарі

## Вшановують заслуженого військовика

Українська громада в Калгарі вшанувала сотника Дмитра Гамонова з приводу його 70-річчя. На честь ювілята 10 червня відбувся бенкет у Комоніті Голі.

Численним гостям, між якими були українські священики: католицький і православний, ювілята представив інж. В. Папірчук. Військовий значковий УВК і майор армії УНР М. Ковальський відчитав наказ військового отамана УВК про іменування Д. Гамонова титулярним сотником УВК.

Д. Гамонів одержав багато привітальних телеграм і листів. У час бенкету з привітальними промовами виступали представники українських організацій та установ.

Уроженець Києва, Дмитро Гамонів у першу світову війну був прапорщиком російської армії. В час революції був делегатом на І український військовий з'їзд. Уже в червні 1917 року почав службу Батьківщині в рядах 1-шого інженерного куреня вільного козацтва. В жовтні 1917 року брав участь у всеукраїнському з'їзді вільного козацтва в Чигирині. Відбувши перевишкіл у вільно-козацькій інструкторській школі в Білій Церкві, одержав ступінь півсотенного. За влади Директорії вступає на службу до І-шого залізничного полку осадного корпусу.

В армії УНР був у різних фронтових частинах.

Брав теж участь в бою під Крутами в складі відділу УВК.

На початках формування 6-тої стрілецької січової дивізії в Бересті зголосився в ряди дивізії в 6-ий київський полк, у складі якого перебув усю кампанію аж до переходу за Збруч. У боях за Проскурів 1920 року був важко ранений.

Наприкінці 1921 року вирушив у 2-гий Зимовий похід. По відвороті з-під Коростеня, в околиці села Миньки, попав у більшовицький полон. Завдяки довколишнім селянам утік з полону і пройшов польський кордон.

Працював поблизу Гданська, потім у Варшаві. Був діяльним членом української громади.

В час другої світової війни був в І українській дивізії. Був учасником Бродської битви.

Після полону в Італії, вийхав до Англії, а звідти до Калгарі. Д. Гамонів одружений. Має двох дочок.

У калгарській українській громаді вшанається загальною пошаною. Він був секретарем відділу КУК і філії УНО. Станиця кол. вояків І дивізії УНА дала йому звання почесного голови.

Д. Гамонів має багато військових відзначень і орденів.


**Done-Rite Floors**

пропонує своїм костумерам доставу та інсталяцію усіх родів карпетів, лінолеум, плиток (тайлів), арборайт-у та плиток (тайлів) на стіни.

Зайдіть до нас на адресу 11812-82 Стріт, Едмонтон або телефонуйте на число: 479-4654 або 479-7664.

**Нововідкрита**
**BARABASH ART GALLERY**

оферує прекрасні оригінальні олійні образи по дуже уміркованій ціні та запрошує українських артистів давати свої образи на виставу і до продажу.

Тел.: 479-3171 8733 - 118 Ave., Edmonton, Alta.

коло **OREST STUDIOS**

портретисти і спеціялісти у весільних знимках

Григорій Барабаш, власник

**ПАЧКИ ДО ЕВРОПИ І АЗІЇ**

Найстарша висилкова фірма на Західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва.

Висилаємо теж різні машини, виготовлені в СССР, як самоходи, моторциклі, холодільні, телевізори та багато інших речей.

Оплата за висилку пачки з Англії 8.50 дол., без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

**Overseas European Trading Co.**

Tel.: 424-6860 — 9753 Jasper Ave., Edmonton, Alta.

**Canadian Pacific Airlines**

тепер має два додаткові перелети без затримки коротшим шляхом через бігун.

**НАЙКОРОТШИЙ ШЛЯХ В УКРАЇНУ**

**Лиш $84.00 завдатку, щоб полетіти літаком до Харкова, Донецька, Одеси на 14 — 21-денну прогульку й назад. В цьому включена вже оплата за додаткові лети з Келгари або Едмонтону. З Ванкуверу платите лиш $86.00 завдатку (решту сплачуєте догідними місячними ратами).**

- До постійних летів без затримки з Едмонтону Canadian Pacific додає рівнож лети без затримка з Ванкуверу та Келгари до Амстердаму (починаючи з дня 25 квітня). Звідти догідні сполуки до дальшої подорожі, зокрема на Україну.
- Лет через бігун летунської лінії Canadian Pacific є на 1,000 миль коротший, як шлях через Східну Канаду. Це найкоротший шлях на Україну з Західної Канади, лише з одною зупинкою.
- Обслуга літаків Canadian Pacific є ввічлива й готова помогти у всьому. Обслуга літаків говорить багатьома мовами й дбає про те, щоб Ви почувалися, як у себе вдома.
- За дальшими інформаціями звертайтесь до Вашого подорожнього агента або до найближчого бюра.

FLY Canadian Pacific

Поїзди, троки, кораблі, літаки, готелі, телеграф. Найбільш досконала система комунікації в світі.

В Едмонтоні дзвоніть на число телефону: 424-7381

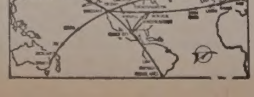

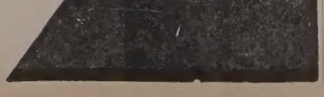

Приємно проведете час та покріпитеся смачними стравами в модерному й гарно уряджженому

**РЕСТОРАНІ І ДАНІНҐ ЛАВІДЖ**

**КАРПАТІЯ**

10266 - 97 Стріт, Едмонтон, Алта. Тел. 424-1213

Поручає своїм Шановним Гостям великий вибір канадських та европейських страв та різнородних напитків. Вимаймаємо ваш ресторан на весілля, ювілейні приняття та інші гостини.

УПРАВА РЕСТОРАНУ "КАРПАТІЯ"

# УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик
Видає Спілка "Українські Вісті" під адресою:
**Ukrainian News Publishers Limited, 10567 - 97 Street, Edmonton, Alberta.**
Телефон 422-5708 Phone
Річна передплата в Канаді $4.00 Yearly Subscription in Canada ... $4.00
Поза Канадою $4.50 Outside Canada ... $4.50
Зміна адреси: 10 центів
"Authorized as second class mail by the Post Office Department, Ottawa, and for payment of postage in cash".

Member Canadian Weekly Newspapers Ass'n
Published every Thursday by
Видавнича спілка не відповідає за оголошення


## Раз-у-раз трудноші

І зпідси, і звідти доходять чутки, що багато ще всіляких труднощів на шляху до Світового конгресу вільних українців (СКВУ), але ніхто з вільних українців уже не почуває тривоги. Всі перешкоди будуть перебороні. Вирішено, що в листопаді в Нью Йорку буде наш з'їзд, — і з'їзд буде. Не зважаючи на труднощі, омниаючи труднощі, пробиваючись крізь труднощі вільні українці під проводом відданих організаторів СКВУ таки дійдуть до нюйоркської мети.

Про давні труднощі не варто й згадувати, коли раз-у-раз є нові. «Свобода» 27 червня повідомила, що організаційна комісія СКВУ створила вісім підкомісій. Ті зробіть підготовну роботу. Де ж труднощі? — спитаєте. Труднощі можуть бути в самих підкомісіях, бо не всі члени тих підкомісій були на недавній нараді в Нью Йорку і «не могли висловитись, чи вибір приймають». Можна все ж таки сподіватись, що «ніхто від цієї важливої і відповідальної праці не відмовиться». Так каже «Свобода», не втрачаючи оптимізму.

У «Медісон Сквер Гарден»-і відбудеться велика українська політична маніфестація. Всі хочуть маніфестації, і вона буде, каже «Свобода», не приховуючи деякого занепокоєння, бо «виникають труднощі відносно промовців і репрезентації». Справді, навіть вісьмом підкомісіям нелегко буде вирішити, хто має говорити в час маніфестації і хто має бути репрезентантом. Ці «труднощі» кінець-кінцем якось будуть розв'язані, бо мусять бути розв'язані. Інакше не буде маніфестації.

Статутова комісія СКВУ мала труднощі, але тепер уже не має. Ґл. Лисогір подав до відома, що не вдалось скласти остаточний проект статуту. Представники з Канади і Бразилії ради б створити якусь постійну верховну установу чи федерацію установ, а представники із ЗДА радили не поспішати, а добре обміркувати діло. Покищо вистачить тимчасова координаційна установа, яка не буде надбудовою. Тривалу надбудову може створити аж другий світовий український конгрес.

Хоч перший конгрес буде тільки тимчасовою спробою, програмова комісія СКВУ, в якій працюють люди з КУК, має багато праці і немало труднощів. Візьміть, наприклад, справу програмових доповідей. Вісім не в доповідях, а в доповідачах. Два вже є: проф. Лев Добрянський (ЗДА) і ред. Іван Сирник (Канада). Третій доповідач прибуде до Нью Йорку з Європи, але нелегко призначити його. Щоб перебороти нову «трудність», дехто пропонує додати європейському доповідачеві ще співдоповідача, яка річ, також європейського.

Про українські передконгресові і «труднощі» в Європі, інформує монхенський «Шлях перемоги» у звідомленні про недавню зустріч представників українських установ західноєвропейських країн з о. прелатом В. Кушніром. Деякі з тих представників критикували організаторів СКВУ і нарікали на «старшобратську» поведінку заокеанських українців. Гість з Канади, відомий своєю тактовністю й обережністю, ласкаво становище, як міг. Хоч, на думку «Шляху премоги», «пояснення (о. Кушніра) не завжди були переконливі», справа зовсім не пропала. Не може пропасти. Як по цей бік, так і по той бік океану є, як звичайно, труднощі, які будуть перебороні. Представники з Англії заявили, що їх кандидат має бути доповідачем у Нью Йорку, але дозволили, щоб один з чотирьох кандидатів з Франції був співдоповідачем. Зрештою, і до свого кандидата вони ставлять високі вимоги. Політичну доповідь на СКВУ повинен мати європейський представник, «який не має жодного чужого громадянства і буде підходити до проблем чисто з кута самостійницької української політики»... «На доповідача не можуть мати впливу чужі чинники».

Складний випадок кандидата в доповідачі, який не має чужого паспорту, але має жінку-чужинку, покищо не обговорювався. Крім того, можуть бути ще інші ускладнення, які створять нові труднощі.

Про що свідчать усі ці «труднощі»? Це, можливо, ще один доказ, що ми принципові формалісти, себто вічні сперечальники за дрібниці. Годиться і на те, що зайві «труднощі», які в нас легко виникають, щезають також легко. То, може, ми не помічаємо справжніх труднощів? Ні. Зустріч о. В. Кушніра з українськими представниками в Німеччині відбулася після тзв. здвигу в Кенігштайні, де ухвалено низку резолюцій, між ними дві такі: (1) виховання української молоді — це головна наша справа; (2) для політичної допомоги Україні потрібна єдність української еміграції. Чому у Кенігштайні про це говорили ясно, а в Нью Йорку вагаються? В Нью Йорку на СКВУ, коли б про це говорити, то треба хоч щось і зробити. Тоді треба вирішити: хто, що і як?

Боячись справжніх наших труднощів, не маємо відваги дивитись на них. На щастя, є в нас дрібні труднощі, а як нема, то ми їх створюємо. Потім «розв'язуємо» чи «полагоджуємо». Це справляє приємне враження успішної діяльности і навіть приносить полегшу суспільній совісті.

## Український борщ

Про советський павільйон на «Експо — 67» вже вкритичні голоси в наших газетах. Були вони і в «Уйвістях». До розчарованих відвідувачів належить теж мистець і поет Святослав Гординський, який тепер у «Свободі» опублікував свої помічення.

Небагато він там помітив. У павільйоні нема України, навіть «радянської» України. У московському ресторані є український борщ.

При вході на виставку є таблиця, де назва «Україна» подана перед «ЗДА» і «СССР», але в павільйоні не видно тієї України. «Щойно добре походивши, знайдете неєдиному будку з великим написом "Шляховоє вітлєдя", з соцреалістично - нецікавою панорамою совхозу, над якою блимають різнобарвні жарівки. Якщо є досить світла, то можете прочитати невеличку друковану карточку, що цей совхоз знаходиться в дистрикті "Вінницкое в Україні"».

Далі, є вітрина "Українське, білоруське і молдавське народне мистецтво". Хто хоче більше пояснень, то прочитає їх в офіційному провіднику советського павільйону: "Росія віддавна відома своїм народним мистецтвом — коробками з Палеху, Хохломи, Мстери, українською керамікою, балтицьким бурштином і металевими виробами Кавказу".

Всуміш з російськими книжками стоять зо два десятки українських літературних і мистецьких видань. Зате ні однієї книжки у відділі точних наук.

У мистецькому відділі є декілька картин мистців «з Києва». У відділі апаратів є вироби з таких міст: Київ, Харьків і Львов.

Є, очевидно, портрет Шевченка в баранячій шапці. «На щастя, без підпису».

Єдиний націоналістичний експонат — це український борщ. Продають його в московському ресторані, але так і звуть — український борщ. Це незвичайне досягнення, — каже С. Гординський. За царських часів цей борщ звався «малоросійським».

Пропагандисти з торонтського комуністичного «Життя і слова», принусканого, скажуть своє слово про участь «суверенної» України в монтреальській виставці. Правда, тепер вони ще заінтересовані ізраїльськими вибриками. Діло пильне і прикре. Та згодом, скуштувавши українського борщу, доведеться розказати про суверенні чудеса в советському павільйоні.

### ДРУГА КОНФЕРЕНЦІЯ КАНАДСЬКИХ СЛОВ'ЯН

## Чотири едмонтонські доповідачі в Оттаві

Бл. 150 осіб брали участь у другій конференції канадських слов'ян в Оттаві. Між учасниками України становили найчисленнішу групу. З доповідями виступали 16 українців, між ними чотири едмонтонці: проф. Ярослав Славутич з Альбертського університету говорив про українське мовознавство в Канаді, С. Побігущий (теж з Альбертського університету) — про участь українців у політичному житті Канади, згр М. Хом'як (член НТШ) — про вклад українців у розбудову шкільництва Канади, мгр О. Маєляник (член НТШ) і мгр М. Хом'як — про науковий внесок українців у розбудову канадської промисловости.

Тексти доповідей будуть опубліковані в науковому збірнику.

Крім доповідей, були дискусії. Участь у них брали два едмонтонці: проф. Б. Боцюрків і М. Кругляк — обидва з Альбертського університету.

На триденній оттавській конференції були представники українців, поляків, чехів, болгарів, сербів, словенців, словаків, хорватів, білорусів і росіян.

Перша конференція канадських слов'ян була в Бенффі, Алта, 1965 року. Сьогорічну конференцію скликав міжуніверситетський комітет, який очолював проф. Б. Боцюрків. Тепер головою того комітету є проф. Дж. Войцеховський польського походження.

СПІЛЬНЕ ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ВЛАДИК

## У сторіччя канонізації святого Йосафата

Щасливо так склалось, що саме в день празника Святих Верховних Апостолів Петра й Павла цього року минає точно сто років від тієї радісної хвилини, коли папа Пій IX під час врочистої богослужби в храмі св. Петра в Римі, з нагоди святкувань 1800-ліття мученицької смерти обох Верховних Апостолів, з участю Галицького Митрополита С. Литвиновича, найвищих церковних і світських достойників і десятків тисяч вірних, до ряду Святих, що їх має прославляти й почитати ціла Христова Церква, вписав також достойне ім'я нашого рідного українського Святого — Священомученика Йосафата, великого подвижника й апостола церковної єдности серед слов'янських народів Східної Європи, зокрема з нашому українському народі. І цього нашого Святого українського роду почитає тепер ціла вселенська Христова Церква без різниці обрядів.

Можемо бути певні, що у український народ дав Христові Церкві багато святих душ, яких людська історія не згадує і які забуті. Але в небесній книзі життя, напевно, записані їхні чесноти і їхні заслуги. Не дивно, що до хору Святих вселенської Церкви не вписано їх, коли візьмемо до уваги нашу трагічну історію. Наша батьківщина Україна цілими віками мусіла вести тяжку боротьбу за своє існування. Серед боротьби, серед пожеж і руїн, серед потоків крови, не легко було зберігати документальну пам'ять про тих, що свято жили і свято вмирали.

Нелегко було б і тепер досліджувати їхнє життя. Та маємо в Бозі надію, що про безліч тих наших мучеників й ісповідників з останніх часів, як тільки прийдуть спокійніші часи, наша церковна ієрархія упімнеться і зверне ся до Святого Апостольського Престолу з проханням за їхню прославу у Вселенській Церкві так, як це робиться тепер для прослави нашого великого митрополита Слуги Божого Андрея. А поки це буде, святкуймо їх пам'ять у неділю Всіх святих і користаймо з милої нагоди, що водночас з святкуванням річниці Святих Верховних Апостолів можемо святкувати теж річницю вселенської прослави нашого рідного Святого, який є також нашим «батьком у вірі» і небесним покровителем церковної єдности в нашому народі.

Ми певні того, що український народ, не зважаючи на вікові жорстокі переслідування, витривав і далі витривав у вселенській вірі в єдності з Святим Апостольським Престолом в Римі, в надії на привернення церковної єдности в цілому українському народі, — а це передусім завдяки заслугам і заступництву мученицької крови св. Йосафата. Він, напевно, з небесних висот далі чуває над справою нашої церковної єдности, щоб не пропав його засів. Разом з іншими нашими Святими в небі він заступається за нашим братів і сестер, що страждають св. віру і, благає для них ласки витривалости у спротиві насиллю й підступові.

Як колись за свого богомільного життя, так і тепер у небі, він, певно, повторює свої гаряче благання: «Господи, дай святу єдність» і випрошує для нас єдности в християнській любові й правді в одній Христовій Церкві і на всіх ділянках нашого всестороннього життя: «Сей есть братолюбець, іже много молится о людех і о святім граді» (2 Мак. 15, 14). Слушно належить св. Йосафатові наша вдячна пам'ять.

### 1. ЗАКЛИК СВЯТКУВАТИ РІЧНИЦЮ СВ. ЙОСАФАТА

Тож закликаємо й запрошуємо вас усіх, Брати й Сестри, врочисто святкувати, побіч річниці Святих Верховних Апостолів, також річницю нашого св. Йосафата впродовж цілого року, почавши від свята св. Петра й Павла цього року аж до свята св. Йосафата в 1968 року. Нехай наші святкування будуть справді торжественні й гідні того нашого Великого Подвижника й Мученика за святу справу церковної єдности.

Святкуючи річницю Святих Верховних Апостолів, ми будемо величати й виславляти їхні труди й геройські подвиги у поширюванні віри Христової, а вкінці і їхню мученицьку смерть за Христа, а це нас заохотить, щоб і ми не хитались в нашій вірі християнській і були також готові на труди й на жертви, а навіть на смерть в оборону Христової віри. Життя і смерть Верховних Апостолів це для нас усіх зразок не тільки для подиву й прослави, але й до наслідування так, як це було і у св. Йосафата, що цілим своїм боговгодним життям, наукою й апостольською діяльністю, а зокрема мученицькою смертю за віру, був найвірнішим послідовником обох Святих Верховних Апостолів. Він і для нас усіх — зразам до наслідування.

### 2. СВЯТЕ ЖИТТЯ СВ. ЙОСАФАТА

З прикрістю мусимо стверднти, що загал українців ще й досі не має докладного і правдивого знання про святе життя й апостольську діяльність того великого Сина українського народу, який є вінцем і славою нашої української і прикрасою святости вселенської Христової Церкви, бо інакше не появлялися б кривдячі наклепи на св. Йосафата, видумані й поширювані ворожою пропагандою, з закликом, щоб ми перестали почитати св. Йосафата.

Наша відповідь, Брати й Сестри, на такі заклики може бути тільки одна, а саме стати рішучо в оборону слави й чести того вірного Сина українського народу, що жив, трудився і кров свою пролляв у мученицькій смерті за об'єднання нашої Церкви з св. Апостольським Престолом; бо церковна єдність є найкращою запорукою нашої національної єдности. Тож і ми, всі українці, католики й православні, на зразок св. Йосафата маємо те саме завдання, прагнути за всяку ціну до привернення церковної єдности насамперед з релігійних спонук, бо така є воля Христа Спасителя, а також і з любови до нашого рідного народу. А щоб наші змагання були успішні, мусимо викинути із серця всяку ненависть одні до одних, а натомість зацепити в серці правдиву взаємну християнську любов — таку, яку мав св. Йосафат.

Про святе життя й апостольську діяльність св. Йосафата написано вже більше книжок не лише українською, а й чужими мовами. Конче треба, щоб появилося українською мовою нове, більше й документальне видання про життя св. Йосафата, з узглядненням нових джерел.

Сподіваємося, що наші Отці Душпастирі у своїх проповідях під час святкувань Йосафатівської річниці розкажуть вам і об'яснять прикладами з його життя його геройські чесноти любови до Бога й любови до ближнього задля Бога, зокрема його любови до Святої Матері-Церкви, бо з внутрішнього жару любови до Бога він черпав силу досконало практикувати всі інші християнські чесноти.

Канонізаційний процес, в якому досліджувано життя, діяльність і смерть нашого Святого тривав з деяких причин понад півтрета сторіччя, а вкінці, по стверджені численних чудес, що ними Всемогутній Бог прославив св. Йосафата, а також на підставі найдостовірніших документів із зізнань очевидців, своїх і чужинецьких, ствердив понад усякий сумнів, що св. Йосафат у своєму, хоч і короткому житті, практикував досконалим способом богословські чесноти віри, надії й любови, духа молитви й умертвлення, чесноти здержливости й чистоти, вбоїзва й послуху, покори й мужности.

Слава про святість його життя повинна ще більше поширитися між нами. Наше завдання, Брати й Сестри, в благословенну річницю канонізації св. Йосафата причинитися до того, щоб пізнати правду про нього.

### 3. АПОСТОЛЬСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ СВ. ЙОСАФАТА

Не маємо змоги в цьому спільному посланні представити вам, Брати й Сестри, в цілій ширині подиву гідну ревність апостольської праці св. Йосафата, як Полоцького архиепископа, що його слушно оспівуємо в нашій церковній богослужбі, як «світильника світлого і пастиря доброго, що положив душу свою за вівці» (тропар Святого). Наші Отці Душпастирі зладають у своїх проповідях про його невтомну пастирську діяльність для привернення церковної єдности, — «дарувати Церквам соєдиненіє і мир душам нашим» (стихира Вечірні), про його батьківську дбайливість за потреби духовенства, про його діяльність для чернечої обнови Василіянського чину, що тепер тих назву Василіянського Чина — св. Йосафата.

Наші Отці Душпастирі скажуть вам, що св. Йосафат, попри свою пастирську діяльність, працював теж на церковно-літературній ниві, пишучи про церковну єдність, бо саме змагання за привернення церковної єдности св. Йосафат уважав найважливішим завданням своєї апостольської праці. На жаль, не всі писання св. Йосафата збереглися в цілості до наших часів. Більшість архівів тих монастирів, де він жив і працював, або зовсім пропали, або опинилися в недоступних для нас книгосховищах. До того, що й наша внутрішня незгода в релігійно—церковній ділянці в наслідок злощасного поділу нашої української Церкви спричинила те, що тільки деяка частина богословських праць св. Йосафата була в нас докладніше досліджувана й належно оцінювана.

З доступних нам і з опрацюванних уже документів беатифікаційного процесу св. Йосафата, з твору Холмського єпископа Якова Суші «Житія св. Йосафата» та з інших чужомовних видань про св. Йосафата знаємо про майже всі його писання. Збереглися й деякі його праці, написані його власною рукою. Його «Катехизм для народу» і «Правила для священиків» вже були в нас окремо видані українською мовою.

За дуже короткий час свого життя і своєї апостольської та пастирської діяльности св. Йосафат не мав багато часу на письменницьку творчість. Народжений 1580 року, вступив до манастиря оо. Василіян на 25 році життя, а на 38 році життя став архиепископом розлогої Полоцької архиєпархії на Білій Русі. З тієї архиепархією були злучені ще дві єпархії: Мстиславська й Витебська. На жаль, тільки 5 років і 10 місяців св. Йосафат міг розгортати свою апостольську діяльність. Вже 12 листопада 1623 року, тобто на 43 році життя, він обагрив свій владичний престіл мученицькою кров'ю за святу єдність Церкви. Тож не дивно, що він залишив нам небагато своїх писань. Але й з тих небагатьох богословських писань можна бачити, до яких висот розуміння Божих правд дійшов св. Йосафат, співпрацюючи з Божою благодаттю, що спочила на ньому вже від першої його молодости.

Вихований побожними родителями у Володимирі Волинському в ніжній любові до Бога й до ближнього, а при цьому в гарячій любові й прив'язанні до всього, що своє й рідне, до своєї рідної Церкви й східного обряду, він постійно ріс у тій любові аж до геройства. Жив у часи, коли наша Церква, тобто Київська митрополія, переживала тяжкий занепад в наслідок монгольської навали, упадку Київської й Галицької Держав, а вкінці й польської окупації. До того, через церковний розкол між Візантією й Римським Апостольським Престолом наша Церква, що прийняла віру й обряд від греків з Візантії і втримувала ієрархічні зв'язки з нею навіть по упадку й завоюванні Царгороду турками, щораз більше послаблювала свої зв'язки з Апостольським Престолом у Римі. Щоб рятувати нашу Церкву з тяжкого занепаду, наші рідні Владики з Митрополитом Київським/Михайлом Рогозою і пізнішим митрополитом Іпатієм Потієм вирішили відновити і зміцнити єдність з Апостольським Престолом в Римі. Прийшло, отже, до заключення єдности й проголошення її на Соборі в Бересті 1596 р.

### 4. ОБОРОНА СВ. З'ЄДНАННЯ

На жаль, не всі вірні Київської Митрополії станули й витривали по боці своїх боголюбивих Владик. Захиталися і деякі Владики, і згасло в них перше захоплення св. з'єднанням. Не без впливу царів Москви, що перед 150 роками не допустили до закріплення Фльорентійської Унії Київського митрополита Ісидора, в Україні й Білорусі, стали поширюватися злобні наклепи, мібито з'єднання з Апостольським Римським Престолом було скероване на знищення православної віри й візантійського обряду, кой з боку Риму врочистим документом, папською булею, запевнено, що всі звичаї й закони обряди мають бути навіки збережені. Почав творитися релігійний двододіл, що перетворився спершу у спори, а деділі в боротьбу між прихильниками й противниками ідеї св. З'єднання.

У час заключення Берестейської унії св. Йосафат був 16-річним юнаком. Своїм чистим побожним серцем він відчув, що правда по боці митрополита Потія, а «зростаючи мудрістю, літами й ласкою Бога і в людей» і вчитуючися в книги св. Євангелії, Апостольських Листів і наших літургійних книг, пізнав і утвердився в правді про єдність Христової Церкви і з часом став найревнішим Апостолом і Мучеником за ту правду. З тих святих книг св. Йосафат черпав Божу мудрість, крашу за всі найвищі богословські студії. Його писання показують нам, які дорогі були для нього всі наші церковні традиції, наш літургійний східний обряд. А передусім вони показують його безмежну любов до Церкви, Матері й учительки людства.

Гідне подиву його зрозуміння правди про конечність знищення голови для єдности Церкви, що її збудував Христос на тривкім фундаменті, Верховнім Апостолі Петрі, очевидячи й на Петрових наступниках — Римських спископах. Коли противники св. З'єднання говорили, що, за вченням православної віри, Христос є фундаментом — основою Церкви, св. Йосафат відповідав, що, за вченням католицької віри, Христос є не тільки фундаментом — основою, але й фундатором — засновником Церкви. Христос є фундаментом нашої віри, надії й любови, фундаментом Церкви воюючої й торжествуючої — Головою невидимим. А Петро є фундаментом, але не фундатором, — є фундаментом — видимим головою Церкви воюючої, але не торжествуючої, фундаментом служби, а не панування.

З Листів великого апостола Павла св. Йосафат пізнав, що Церква — це таїнство. Отже, Церкву можна справді пізнати тільки вірою. Церква — то таїнственне Христове Тіло, в якому члени надприродно об'єднаті, але кожний член зберігає свою окремішню особистість. Це не тіло моральне, як якесь людське товариство, ані тіло фізичне, як людський тіло, де члени не можуть іс-

(закінчення на 5 стор.)

# У сторіччя канонізації святого Йосафата

(закінчення з 4 стор.)

нувати осібно, а тільки разом. Казати «тіло» — це казати єдність, бо тіло — то організм, нероздільний, один. Отже сказати «таїнственне Тіло Христове» — це те саме, що сказати про багато членів у єдності, що є та сама, що й Христос: отже, ми між собою члени Христового Тіла, видимо об'єднані в одній Церкві Христовій.

### 5. ПОСМЕРТНА ДОЛЯ СВ. ЙОСАФАТА

Всемогутній і Милосердний Бог прославив заслуги святого життя й мученицької смерти св. Йосафата в обороні вселенської віри численними чудами. До таких чудес треба зарахувати і навернення найзавзятішого й найизвачнішого його противника, православного архиєпископа Мелетія Смотрицького, що, потрясений до глибини душі вбивством св. Йосафата, після п'ятьох років глибших студій і роздумів над православним вченням про Церкву, змінив свої погляди. Що більше, у своїх знаменитих писаннях він прилюдно заявив, що стає на шлях св. Йосафата в тому переконанні, що «цією зміною він не покидає Церкви, ані східної віри, але залишається до гробу в тій вірі, в якій родились його прадіди на Русі». До такої ж зміни закликав він і тих усіх, що до того часу противилися ідеї з'єднання з Святим Апостольським Престолом в Римі.

Дальша історія переслідувань нашої Церкви вам усім добре відома. В час тих переслідувань, з царського наказу, вкинено домовину з мощами св. Йосафата в підземелля й замуровано так, щоб і сліду не було. Та Милосердний Господь дозволив у час першої світової війни, відчаливши ті св. мощі, перевезти їх й безпечне місце до Відня, ствердити їхню автентичність руками Слуги Божого митрополита Андрія Шептицького, що вертався через Відень до Львова, як визволений царський в'язень. У супроводі врочистих відправ зложено св. мощі до пригарної кришталевої домовини і приміщено на окремому престолі в нашій віденській парафіяльній церкві св. Варвари. В час другої світової війни це місце показалось небезпечним, і мощі перевезено з Відня до Риму і приміщено до прилюдного почитання в найбільшому храмі християнського світу, в соборі св. Петра в Римі. Побіч гробу св. Петра, спочив і наш св. Йосафат, що своє життя віддав за Петрове першенство і єдність Церкви.

### 6. ДОСТОЙНЕ СВЯТКУВАННЯ РІЧНИЦІ СВ. ЙОСАФАТА

Заохочуючи вас, Брати й Сестри, до достойного святкування благословенної річниці канонізації св. Йосафата поряд із святкуваннями 1900-річчя смерти Святих Верховних Апостолів Петра й Павла, ми вже сказали вам, що обидва святкування мають му саму ціль, а саме зміцнення нашої релігійної свідомости, нашої віри, надії й любови до Христа Бога й Спасителя нашого на зразок тих Святих, що за Христа і Його Церкву не завагались віддати своє життя на мученицьку смерть. Звеличуючи їхню пам'ять, будемо величати передусім Всемогутнього Бога й дякувати за те, що дав їм силу до таких трудів і жертв для поширення й закріплення Христової Церкви і Христового Царства на землі на спасіння всіх людей, отже, й кожного з нас.

Зокрема, згадуючи про святе життя й про геройські подвиги св. Йосафата для прирвернення церковної єдности в нашому народі, будемо дякувати Милосердному Богові за те, що вибрав собі таки з нашого, українського народу такого великого й невтомного борця за здійснення Христового бажання: «Щоб усі були одно».

Хоч Господь допускав і допускає на нашу Церкву тяжкі історичні досвіди, то Його Провидіння чувас над тим, щоб свяге Йосафатове діло не пропало, бо час від часу дає нашій Церкві світлих Владик-пастирів, вірних послідовників св. Йосафата, як ось наш Великий Митрополит Андрей і наші геройські Владики, переслідувані в останньому часі, завжди готові віддати за віру і найтяжчу жертву свого життя.

### 7. ЗА ЦЕРКОВНУ ЄДНІСТЬ

Ми будемо тим благати Милосердного Бога про дальшу опіку над нашою Церквою: і в Рідному Краю, і серед нашого розсіяння в світі, щоб добра слава про свяге життя й про найщиннішу для цілого нашого народу злостольську ревність св. Йосафата поширилась серед усіх прощарків нашого народу і щоб ми всі перейнялись і захопились ідеєю церковної єдности, для якої він трудився й життя віддав св. Йосафат.

Стараймося звеличувати і пам'ять св. Йосафата будовою храмів у його честь, торжественними відправами Молебнів і богослужб, влаштуванням академій, концертів, доповідей. Наших письменників просимо, щоб дописували до часописів і журналів, правдиво насвітлюючи життя й діяльність св. Йосафата. Зокрема заохочуємо до написання більших творів на цю тему. Закохуємо наші черпечі Чини й Згромадження, чоловічі й жіночі, наші церковні братства, наші школи й установи, щоб у цю річницю призначили собі як окрему точку програми своєї діяльности поширення почитання св. Йосафата. Нехай у кожній нашій церкві й молитовниці, а навіть в кожній українській хаті, буде ікона св. Йосафата. Нехай нам усім ім'я св. Йосафата буде дороге.

Нехай новонароджені в цю річницю нашої діти одержують це свяге ім'я, як своє хресне ім'я, наші черпці й черниці нехай приймають його, як черпече ім'я з нагоди зложення своїх обітів.

Вкінці гаряче доручаємо вам, Брати й Сестри, по змозі взяти участь у нашій всенародній процесії до Риму, організацію якої доручено вже Хвальному проводу Українського Християнського Руху, щоб тут при гробі св. Йосафата в базиліці св. Петра віддати поклін його св. Мощам і благати його заступництва за кращу долю нашої Церкви й нашого народу.

Кінчаємо словами Послання сімох наших Владик, усіх вже покійних, як праведників і ісповідників, сказаними з нагоди 300-річчя смерти св. Йосафата: «В таку важку і важну хвилину Господь Бог сам дає нам свою велику і певну поміч. Свята і дорогоцінна кров св. сщмч. Йосафата кличе до Бога о милосердя над

## Три нові священики

Вінніпезький митрополит Максим 2 липня висвятив трьох дияконів на священиків. Усі три нові священики: о. Богдан Лучак з Гредв'ю, Леонард Ратушняк із Саскатуну і Петро Стасюк з Роблину є членами редемпторитами.

Свячення відбулися у вінніпезькій церкві св. Йосифа.

## У Римі видали гарну відбитку гарної ікони

### НАШІ ІКОНИ — МИСТЕЦЬКИЙ СКАРБ

(УПВ, Рим) У Римі видали гарну відбитку гарної ікони Пресвятої Богородиці. Це повинно бути пригадкою для нас, що наші ікони — справжній мистецький скарб.

Із студитської школи, вже на чужині, вийшла низка гарних ікон. Від 1916 року в Німеччині і не перериваючи праці в час примусової мандрівки по інших країнах, три студити - іконописці: о. Ювеналій, диякон Христофор і брат Філотей, не кидали улюбленого діла і намалювали, крім окремих ікон, навіть іконостасів до деяких церков та виконали інші замовлення до різних молитовниць.

Їхні ікони є в Римі, в Канаді, в Німеччині і Ливані, навіть в Індії. Деякі з них увійшли в папські будинки, інші є в хатинах наших вірних, деякі мають наші манастирі.

Відома «Ікона скитальників», що відбувас всі важливіші з'їзди, організовані Українським Християнським Рухом, як теж т.зв. "Мандрівна ікона". дійсна Одігітрія наших часів, походить зі студитської школи.

На жаль, згадані ікони досі не були ані описані, ані видані повністю в репродукціях, бодай малого розміру. Тому вони незнані ширшому загалові.

Ось тільки що стараниям Українського католицького університету в Римі появилася перша ікона, в її природній величини (25 х 34 центиметрів) відбитий, на доброму папері, в розкішних барвах. Це ікона Пресвятої Богородиці з Дитятком Ісусом, що на руках Матері, наче б на царському престолі, благословляє правицею своєю, в в лівій руці держить запечатану книгу, сувій старовинного папірусу.

Ікона розмальована за всіма суворими правилами візантійської іконографії; прегарна гармонія кольорів, її оригінал чудовий; відбитка, також дуже вдала, залучує, щоб бути в кожній українській хаті. Очевидно, потрібні відповідні рямці. А ще краще натягнути відбитку на грубу дошку і зверху легко потягнути відповідною речовиною, що захоронює друк від знищення і зберігає його на довгі роки.

На іконі немає підпису мистця. Побожні богомольці мають бути задивлені в лице ікони і на ній читати і відчувати глибину богословської думки і побожного настрою, що несеться вже пісня. На іконі немає простору і перспективи; ікона не знає такого часу. Ікона — це образ вічности.

За цією відбиткою, сподіваємось, прийдуть інші, які будуть, без сумніву, найкращою прикрасою українських хат, покищо тут на чужині, а скоро, може, і в рідному краю.

Живучи серед мистецьких скарбів у рідному краю, ми не раз забуваємо про них. Маючи, як каже пророк, джерело води живої, ми інколи копали драпгові збірники і з них пили чужу воду. Якщо ці слова застосувати в площині богословської думки, деяких народних звичаїв і традицій, то а болем серця тепер відчуваємо, що найбільш потерпіля в нас рідна українська ікона. В наші хати зайшли дуже слабої мистецької вартости дешеві образи. Варто і треба нам вертатись до власного нашого скарбу — ікон.

## ТРЕТЯ НЕДІЛЯ

### ЛИСТ ДО РИМЛЯН: зач. 88

Брати, оправдавшися вірою, маємо мир з Богом через Господа нашого Ісуса Христа, через котрого і приступ одержали ми вірою до ласки, в котрій стоїмо і хвалимося надією слави Божої.

Та не тільки це, а хвалимось і вигоі, знаючи, що горе спричинює терпеливість, а терпеливість досвід, а досвід надію; надія ж не осоромлює, бо любов Божа виллялась у наші серця Духом Святим, даним нам. Бо Христос, коли ми були немічні, ще в пору умер за безбожних. Бо ледве за праведників хто вмирає; а за доброго може й відважиться хто вмерти. А Бог являє свою любов до нас, що як ще ми були грішниками, Христос умер за нас. Багато ж більше тепер, коли ми оправдані кров'ю, спасемося ним від гніву. Бо коли ми будучи ворогами, примирилися з Богом смертю його Сина, тим більш примирені спасемося в його житті.

### СВЯТЕ ЄВАНГЕЛІЄ ВІД МАТЕЯ: зач. 18

Сказав Господь:

Око — світло тілу. Як же твоє око буде здорове, то й усе тіло твое буде світле, коли ж твое око буде хворе, то й усе тіло твое буде темрява!

Ніхто не може двом панам служити, бо або одного полюбить, або до одного пристане, а другого знехтує. Не можете служити Богові й мамоні.

Тому говорю вам, не журіться життям вашим, що будете їсти чи що пити; ні тілом ваним, у що вам зодягнутись. Бо життя не варте більше від пожини, а тіло від одежі?

Споглянте на птаство небесне, що не сіють, ні не жнуть, ні не збирають до засіків, а Отець ваш небесний годує їх. Чи ж ви не варті більше від них?

Хто ж із вас, журячись, може причинити собі віку хоч на один локоть? Чого ж турбуєтеся і про одежу? Зважте на лілеї в полі, як ростуть: не трудяться, ні не прядуть. А кажу вам, що й Соломон у всій своїй величі не зодягався так, як одна з них. Коли ж пільну траву, що сьогодні росте в полі, а завтра кидають у вир, Бог так зодягає, то чи ж не багато більше вас, маловіри.

Тому не турбуйтеся і не кажіть: що будемо їсти, або що пити, або в що зодягнемося? Бо за тим усім побиваються погани. Отець наш небесний знає, що того всього вам треба.

А шукайте перш царства Божого і його справедливости, а те все додасться вам.


16. — Росвітон
23. — Ричмонд Парк
30. — Атабаска
Від 17 до 22 наука дітей у Ричмонд Парку; від 24 до 29 наука дітей в Атабасці.

**о. Б. Снігурович**
**11219 - 58 St., Edmonton**
**Ph. 479-3745**
7. Різдво Пр. Хрест. — Ромфорт Брідж (храм) 10 год. рано
12. св. Петра і Павла — Розенгр 10 год. рано
16. — Мевнвіл 3 год. вопол.

**о. К. Стангрет**
**Box 322, Vilna, Ph. 636-3543**
7. св. Івана — Белаїс (храм)
9. — Вилна
12. св. Петра й Павла — Сокаль, по відправі — обід

**о. Р. Стародуб**
**Box 227, Innisfree, Ph. 592-3804**
9 липня — Леной 10.30
16. — Мевнвіл 9 рано; Іннісфрі XI реич 11 рано
23. — Іннісфрі-місто 9 рано; Іннісфрі X реко 11 рано
30. — Ренфрорд 10.30 рано храм

**о. І. Черкавський**
**Box 141, Derwent, Ph. 948-3730**
7. — Нортерн Велі год. 10 празник (Із. Хрест.)
9. — Дервент год. 8.30; Елк Пойнт год. 10.30 празник
12. св. Петра і Павла — Дервент год. 10
16. — Дервент год. 8.30; Клендоналд год. 10.30

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

**о. Б. Лисак ЧСВВ**
**1213 Falls Street, Nelson, B. C.**
**Tel. 352-3623**
9. — Крестон 11.30
23. — Кренбрук 10
30. — Нелсон 9.30

САСКАЧЕВАН

**о. Б. Бачинський**
**922 - 108 St., North Battleford**
**Ph. 445-2731**
7. св. Із. Хрест. — Витків
9. — Радісон
16. — Медовлейк
23. — Норт Бетафорд
30. — Норт Бетафорд
Навчання катехизму: Витків 3 - 9 липня; Медовлейк 10 - 16 липня.

**о. М. Буда**
**Box 208, Vonda. Ph 4?**
7. св. Івана — Сматс (храм) 9 год.
9. — Кадворт
12. св. Петра й Павла — Вонда 9 год.
16. — Гаврилюки (храм) 9 год.
23. — Вітерсон 10 г.
30. — Сматс 10 г.

**о. С. Гірванко**
**Box 103, Krydor. Ph. 40**
7. св. Із. Хрест. — Орлін
9. — Кридор (храм)
12. св. Петра і Павла — Утрнин
16. — Блейн Лейк і Орлін
23. — Кридор
Катехизм дітей: 10 - 15 липня — Кридор (до полудня) і Орлін (пополудні); 17 - 22 липня — Блейн Лейк.

**о. А. Музика**
**P.O.B. 37, Norquay, Ph. 65**
7. — Арран 10 год. (празник)
9. — Норквей 1 год.; Гелп Елдер 1 год.
12. — Арран-Весна 10 год. (празник)
16. — Норквей 8.30; Глес 10.30
23. — Норквей 8.30; Сван Плейн 10.30
30. — Норквей-фарм 10 год.; Вайт Бір 1 год.
Катехизація в місяці липні: Норквей 3 - 9; Глес 10 - 16; Арран 17 - 23.

**о. А. Пакош**
**751 - 14 St. W. Prince Albert**
**Ph. 763-3645**
7. — Самбург — архієр. відвідини
9. — відпуст на Горі Сострр. в Кадворті
12. — Шевмен — празник і поминки
16. — Мендовал
23. — Мйт Парк
30. — Мйт Парк

**о. М. Шевчук**
**Box 254, Montmartre**
9. — Борщів 10.30 р.; Вакан 9 рано
12. св. Петра й Павла (празник) — Борщів
16. — Ст. Джуліен 10.30 р. (парафіяльний пікнік); Вакан 9 рано
23. — Вакан 10 рано
30. — Вакан 9 рано; Сокаль 10.30

**о. С. Юник ЧСВВ**
**Box 1375, Melfort. Sask**
9. — Нівлин 10.30 (закінчення катехизації)
12. — Мелфорт 7.30 (св. Петра і Павла)
16. — Гроніяр 10.30 (закінчення катехизації)
23. — Бруселіс 10.30; Мелфорт 7.30
30. — Елон Крік 10.30 (закінчення катехизації)


## ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

### ІСТОРІЯ УГА

Третій том історії УГА недавно вийшов з друку, і видавець приготовляє до друку ще й останній том, себто четвертий. На зміст того тому складаються, між іншим, дуже цінна історична студія сот. Л. Макарушки про Чортківську офензиву, а далі «Жалобна книга», або «Книга слави», себто спис полеглих старшин і стрільців у Львові, в Перемишлі, під Львовом і за Збручем у «чотирикутнику смерти».

У зв'язку з підготовою до друку цієї «Жалобної книги» видавець просить кол. вояцтво славної Української Галицької Армії присилати на його руки короткі інформації про смерть своїх побратимів чи рідних, подаючи ім'я і прізвище, якщо можна, дату і місцевість народження, ступінь і назву військової частини УГА та дату й місце смерти.

Такі інформації прошу присилати негайно на адресу видавця: Д. Микитюк, 386 Selkirk Ave., Winnipeg 4, Man.

### СВ. ПРИЧАСТЯ СТОЯЧИ

Дуже любило читати новинки. Задоволена тим, що пишете про Святе Причастя («УВ», 22 червня). Хочу додати, що старші люди не можуть клячати. Добре, що можна причащатися стоячи.

Едмонтон **С. В.**

**Sterling Memorials Ltd.**
**3619 - 118 Avenue**
**EDMONTON, ALTA.**
**Ph. 474-1311**
Фабричні ціни
Peter Kokolski, Manager


АЛБЕРТА

**о. Д. Базюк**
**P.O. Box 10, High Prairie**
7. — Норт Стар 10
9. — Норт Стар 10
12. — Рино 10; Гай Прері 2 пополл.
23. — Піс Ривер 10.30
30. — Гей Скуа 10

**оо. Василяни**
**Box G, Mundare**
9. — Чипмен (год. 9)
16. — Гіллярд-місто
23. — Чипмен
30. — Гіллярд св. Івана

**о. Д. Гнат**
**P. O. Box 68, Glendon.**
**Ph. 635-3741**
9. — Айрон Ривер год. 10 р. — храм, свячпий обід
12. — Гленлон год. 10 р.
16. — Ст. Павль год. 10 р.
23. — Єшнав год. 10.30 р.
30. — Бонніянд год. 10 р.

**о. М. Голозатий**
9. — Гей Лейкс 7.30 веч.
16. — Кемрозз 7.30 веч.

**о. Т. Гурко**
**P.O.B. 8, Radway, Ph. 736-3501**
7. св. Івана — Воселна
9. — Едморена
12. св. Петра і Павла — Радвей
16. — св. Параскеєй
23. — Смокі Лейк: благословення церкви
30. — Редвотер — храм

**о. М. Гураль**
**P.O.B. 58, Myrnam, Alta.**
7 п'яти. Різдво Із. Хрест. — Фіделіті
9 — Бовелон год. 10.30
12. сер. св. Петра і Павла — Моркемб год. 10
16. — Мирнам год. 10

**о. Є. дмитрук**
**11139 - 110 A Ave., Edmonton**
**Ph. GA 4-1472**
7. Різдво св. Із. Хр. — Лемонт (храм)
9. — Ст. Майкел год. 10 р.; Восток св. Михаіла год. 2.30 пополл.
30. — Делф
Катехизація дітей: Лемонт від 24 липня до 30 липня; Делф від 31 липня до 6 серпня.

**о. О. Захарієвич**
**Box 160, Redwater. Ph. 735-3952**
9. — Редвотер год. 9 рано, Федора год. 10.30 рано
16. — Редвотер год. 9 рано; Вог год. 10.30 рано
23. — Смокі Лейк год. 9 посвячення церкви
30. — Редвотер год. 10 рано (празник)

**о. П. Іванець**
**6036 - 105 B. St., Edmonton**
**Ph. 434-8279**
9. — Скаро
16. — Стар
23. — священик і вірні беруть участь у посвяч. церкви в Смокі Лейку
30. — Лінлор

**о. Б. Кирчів**
**P.O. B. 502, Hines Creek, Ph. 83**
9. — Рокграфт 10; Гренд Прері 1 пп.
16. — Гайнс Крік 10; Вайтло 1 попол.
23. — Борелей 10
30. — Кентуан 10

**о. П. Литвин**
**Two Hills. Ph. 657-2345**
7. — Плейн Лейк год. 10;- Ту Гилс год. 7 веч.
9. — Ту Гилс год. 8: Новий Київ год. 7 веч.
12. — Плейн Лейк год. 10; Ту Гилс год. 7 веч.
16. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10
23. — Ту Гилс год. 10; Гери Гил год. 11.30
30. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10

**о. Б. Лозинський**
**Box 215, Holden, Ph. 104**
9. — Голден-місто
12. — Голден-фарм
16. — Конерник
23. — Дейзленд
30. — Голден-місто
Вєкоди: 9.30 Утр. або Всен.; 10.30 Служба Божа.

**о. Є. Мельничук**
**P.O.B. 215. Boyle, Alta.**
7. св. Івана Хр. — Проспериті год. 10.30
9. — Бойл год. 9 рано; Кретенд год. 11 рано
12. св. Петра й Павла — Проспериті год. 10.30 рано
16. — Бойл год. 9 рано; Кретенд год. 11 рано
23. — Бойл год. 9 рано; Проспериті год. 11 рано
30. — Бойл год. 9 рано; Кретенд год. 11 рано

**о. І. Петришин**
**Box 391, Athabasca, Ph. 6752593**
7. — Галич (храм)
9. — Атабаска
12. — Атабаска

## Богослужения: липень

*Гр.Юл.Дні* *Юліянский календар Григоріянский календар*

| | |
|---|---|
| 9 26 Н З по Сош. | 8 по Сош. |
| 10 27 С Самсона преп. | † Антонія Печ. преп. |
| 11 28 В Перен. м. Кира і Івана | Єфимії і Ольги |
| 12 29 С Петра і Павла ап. | Прокла мч. |
| 13 30 Ч † Собор 12 Апостолів | Собор Гавриїла Арх. |
| 14 1 П Лишень. Косми і Дам'яна | Акили ап. |
| 15 2 С † Полож. ризи Пр. Діви | † Володимира В. |


**УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД**

★

**найнижча ціна**
**найкраща обслуга**

ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ

★

М. Панілик — управителі — М. Пасемко

**PARK DALE FUNERAL HOME**

**ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY**

# З НАШОГО ЖИТТЯ В КАНАДІ

### ВІД ВЛАСНИХ ДОПИСУВАЧІВ

## Едмонтон, Алберта

### ПОХОРОН БЛ. П. ПЕТРА МАРУНЧУКА

В середу 26 квітня заснув вічним сном у лічниці Мізерікордія в Едмонтоні бл. п. Петро Марунчук, проживши 73 роки, 9 місяців і 10 днів.

Покійний походив родом з села Підволочне, пов. Золочів, Західна Україна. Він відбув першу світову війну, а відтак служив у Галицькій Армії підстаршиною. В часі українських визвольних змагань був ранений.

До Канади приїхав він 1927 р. й зупинився на праці зразу в Судбурі, Онт., де став зразу діяльним членом Стрілецької Громади.

Після дворічного побуту в Судбури переїхав він на фарму до МеКей, Алберта.

В 1938 р. спровадив він свою дружину з двоїма дітьми. Вони рівнож осіли на фармі й помагали йому фармувати. Хоч відносини на фармі в той час не були легкі і за працю було тяжко, покійний та його дружина гарно виховали своїх дітей на добрих канадських громадян, свідомих свого українського походження. Син Стефан є ровдмастром в залізничній компанії СіЕнАр, одружився й живе в Смитерс, Бр. К. Дочка Ксеня, одружена, живе на фармі в Чіплейк. Друга дочка Анна, рівнож одружена, живе в Едмонтоні й посилає своїх дітей до української школи.

бл. п. Петро Марунчук

Покійний не міг доробитися на фармі, тому в 1936 р. став до праці в залізничній компанії СіЕнАр й працював до 1952 р. в МеКей, а відтак його перенесли на працю до Едмонтону. Тут покійний цікавився українським національним життям, зокрема організацією УВФ, на яку складав скромні, але щирі жертви.

Покійний переживав болюче трагічну смерть бл. п. Ст. Бандери й від смерти покійного в його домі постійно висів портрет бл. п. Ст. Бандери. Покійний читав теж радо книжки та українську пресу, як теж залюбки слухав різних доповідей і рефератів, хоч послідними роками його слух був значно послаб. Коли СУМ купив площу під дім молоді, то покійний склав і на цю ціль свою скромну жертву. Обіцяв дати більше, як розпічнеться будова дому.

Був покійний теж добрим парафіянином своєї церкви, на яку теж складав свої жертви. Вдачею був він спокійний, згідливий та приязний. На старість жалував, що не може більше своїх сил віддати своїй Церкві та свому народові, бо його здоров'я на це не дозволяло.

Оплакують покійного дружина Ксеня, син Стефан, дві дочки Ксеня і Анна, 9 внуків, а в Україні брати Григорій і Антін та сестри Анна і Ксеня.

Похорон покійного розпочався панахидою, що її в каплиці похоронного заведення Парк Меморіял відслужив о. Д. Грещук. Слідуючого дня о. Д. Грещук відслужив у катедральній церкві св. Йосафата заупокійну св. Літургію та похорон. Тлінні останки покійного зложено на українському цвинтарі св. Михайла. Після похорону відбувся поминальний обід, що його приготовила родина при допомозі знайомих пань. Під час обіду о. Д. Грещук ще склав вислови співчуття родині покійного та подякував учасникам похорону за молитви та за віддання послідної прислуги покійній. На заклик п. І. Х. переведено збірку на "Українські Вісті", що принесла 13.58 дол. Усім жертводавцям щира подяка, а покійному вічна пам'ять.

### ПОДЯКА

Родина покійного Петра складає щиру подяку Всеев. о. д-рові Е. Камінському за уділення покійному св. Тайн перед смертю, а Всеч. о. Д. Грещукові за відслуження похорону та заупокійної св. Літургії, як теж за слова розради та прощання. Паням господиням дякуємо за приготування поминального обіду, а всім учасникам похорону за віддання послідної прислуги покійному.

**Дружина Ксеня, діти й внуки**

## Едмонтон, Алберта

### ПОХОРОН БЛ. П. ІВАНА ГРИЦАКА

В неділю 14 травня розійшлася по Едмонтоні сумна вістка, що нагло відійшов у вічність бл. п. Іван Грицак, на 68-ому році життя.

Покійний Іван Грицак походив родом з села Старява, повіт Мостиська, Західна Україна. Його життя було повне труднощів та турбот. Молодим хлопцем пішов він на першу світову війну, яку перебув на італійському фронті над рікою Піявою, де смерть чигала на вояків кожної години. Але якось вернувся з тої війни ціло й щасливо. Ще не вспів добре відпочити від австрійської війни, як вже треба було йти до української армії. І ця війна була тяжка й забрала багато українських вояків, як не на полі бою, то через хворобі. Одначе й цю війну покійний перебув щасливо й вернувся здоровий домів. В 1923 р. він одружився з Пазьгою Піх, а вже 1926 р. лишає дружину й малих дітей і їде до Канади шукати кращої долі. Працював він тут на різних роботах: на секції, у фармерів на жнивах, а зимою в лісі на кемпі. В 1927 р. взяв він гомстед на Черґил й почав фармувати. Але самому було тяжко працювати на фармі, тому в 1929 р. він спровадив дружину й дітей, Івана й Ганку, і почали всі гуртом працювати на фармі. Тепер праця пішла значно легше. Літа минали, родина покійного Івана теж побільшилася. Треба було думати, щоб забезпечити прожиток для дітей, які виростали й хотіли йти на своє. Покійний купив фарми для синів Івана й Андрія, а дочкам, які подружилися, теж подавав приданe. На фармі залишився лиш покійний Іван з дружиною та сином Стефаном, який був калікою. Після 36 років фармування покійний Іван та його дружина підоптались й тому продали фарму й перебралися жити до Едмонтону. Тут купив собі хату й тішився, що на старші літа заживе спокійним життям. Та чоловік стріляє а Бог кулі носить. Так було і з бл. п. Іваном. Під час праці на городі, зробилося йому недобре. Його дружина покликала амбулянс, який завіз його до шпиталю, де він до двох годин помер. В Едмонтоні прожив усього 10 місяців.

Покійний Іван цікавився увесь час громадськими справами, був добрим парафіянином своєї церкви, радо давав жертви на парафіяльні та народні цілі, помагав теж в потребі ближньому й помагав переводити парафіяльні підприємства, зокрема любив ходити з колядою.

Оплакують покійного дружина Полагна, син Іван у Лісбурн, Андрій в Санґудо, Стефан в Едмонтоні; дочки: Анна в Едмонтоні і Ева в Санґудо. Крім цього дві сестри Теодозія і Катерина в Україні, та Полагна,

бл. п. Іван Грицак

зам. Піхота в Онтеріо, 10 внуків та одна правнука. Всі діти, крім Стефана, подружені.

Похорон покійного розпочався панахидою, що її у вівторок, 16 травня відслужив у каплиці похоронного заведення Парк Меморіял о. Б. Снігурович при участі понад 100 осіб. В середу 17 травня о. Б. Снігурович відслужив заупокійну Службу Божу й похорон в катедральній церкві св. Йосафата. Він теж попрощав покійного в послідну дорогу в імені родини, приятелів та знайомих. Тлінні останки покійного зложено на українському цвинтарі св. Михайла.

Після похорону відбувся в катедральній залі поминальний обід, в часі якого промовляв о. Б. Снігурович, який згадав про заслуги покійного Івана, а відтак від імени родини покійного подякував всім учасникам похорону за віддання послідної прислуги покійному, приятелям покійного за несення домовини з тлінними останками, господиням за приготування поминального обіду, а похоронному заведенню Парк Меморіял за совісну обслугу. Опісля о. Б. Снігурович завізвав приявних до збірки на добру пресу. Зі збірки, що до неї внук покійного Л. Лакі дав 10.00 дол., передано на "Українські Вісті" 21.67 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійному Іванові вічна пам'ять.

**І. Сидорко**

### ПОДЯКА

Прибиті глибоким жалем по втраті нашого незабутнього мужа, тата та дідуня бл. п. Івана Грицака, складаємо щиру подяку Всеч. о. Б. Снігуровичеві за відслуження похоронних обрядів та слова прощання й потіхи. Дякуємо теж дякові п. П. Гасаєві за спів під час похорону та Служби Божої, нашим приятелям за жертви на Служби Божі та за квіти на могилу, господиням за приготування поминального обіду, а всім учасникам похорону за віддання послідної прислуги покійному. Нехай Милостивий Господь нагородить всіх своїми ласками, а покійному дасть царство небесне. А канадська земля, на якій він так тяжко трудився, нехай буде тобі пером.

**Дружина, діти й внуки**


**В Едмонтоні й на фармах**

**переробляємо та направляємо дахи**

на домах — шинхлірах — стайнях — стодолах та повітках для машин

Кедрові ґонти та грубші дошки для покриття (Shakes)

Для кого ми працювали раз, кликатиме нас постійно

Найнижчі ціни в Едмонтоні

Оцінки та інформації даром.

Телефонуйте до нас в кожній порі на ч.: 474-3117 — 469-6187

**KATHY & ED'S ROOFING**

11839 - 69 Стр., Едмонтон, Алберта



**Якщо маєте що друкувати, зверніться до друкарні "Українських вістей", яка виконає Ваше замовлення СОЛІДНО та СКОРО і по приступній ціні. Зайдіть до нашої друкарні при 10967 - 97 вул., Едмонтон, або зателефонуйте на число 422-5708.**


## Гінтон - Едмонтон, Алта

### ПОХОРОН БЛ. П. АНАСТАЗІЇ МАКАЛ

бл. п. Анастазія Макал

29 квітня розпрощалася з життям бл. п. Анастазія Макал в Гінтон. Її несподівана смерть була тяжким ударом для чоловіка Василя, дітей і цілої родини, бо відійшла вона в силі віку, проживши 56 років. Заледве 3 місяці тому відчувала вона деяке ослаблення організму, на що не звертала уваги, сподіваючись, що то промине. Бадання лікарське останнього тижня не вказувало небезпеки смерти, що мов злодій забрала її життя у час, коли плянувала перенестися до Гинтону на сталий побут до Едмонтону.

Бл. п. Анастазія родилася 26 листопада 1910 р. в Гілярд, Алта з родичів Василя Андрухів і Марії Куцій. На 21 році життя, в січні 1931 р. вийшла заміж за Василя Макал також з Гілярд і разом там же зачали фармувати.

Щоб покращати собі життя, зарадний її чоловік Василь торгує будівельним матеріялом, заложивши в Гіллярд "ломберярду". Родина Макалів стає активною в церковному житті Гіллярд при церквах на "Сенюках" і в місті. Матеріялом зі свого складу помагає при будові церков, а бл. п. Анастазія співпрацює з сестрицями. 1946 р. родина Макалів переноситься до Торгилду, де закупили готель, по році переноситься до Провост, а в 1951 р. зачав В. Макал бизнес з "ломберярдою" кілька років в Едсоні, звідти перенісся до Гінтон, де продовжував свій бізнес, поширюючи його можливості все на краще.

Великою поміччю в тому була його вірна дружина своєю радою та співпрацею на "кемпах", сповняючи при тому милий обов'язок виховання дітей.

У своєму щасливому подружньому житті виховали вони трьох синів: Стенлі, Марвіна й Ґеральда та дві дочки: Юлію зам. за Петром Мостовичем і Ґеральдину. Трос внуків були потіхою бл. п. бабці Анастазії. Два брати Иосиф (з Ванкуверу й Михайло (з Вайкінг), та дві сестри: Катерина Гавриш та Розалія Цебуляк вкрилися жалобою.

Похорон бл. п. Анастазії відбувся в Едмонтоні, дня 3 травня. В катедрі св. Иосафата відслужив Всч. о. К. Стангрет заупокійну Сл. Божу та похоронні відправи. У вівторок вечером, дня 2-го травня о год. 8-ій відслужено Парастас в похоронному заведенні Парк Меморіял. В часі обох відправ взяло участь багато людей з Гіллярд, Голден, Едмонтону й Гінтону. Така велика кількість людей свідчить, скільки приятелів мала родина Макалів, особливо бл. п. Анастазія, які прийшли віддати їй останню прислугу. В своєму слові вказав Всч. о. К. Стангрет на значення християнської віри в житті людини, та особливо правди воскресення Христового, що є запорукою нашого воскресення. Він прощав бл. п. Анастазію від родини й присутніх.

Тлінні останки померлої зложено на цвинтарі св. Михаїла. У підвалі катедри св. Иосафата родина прийняла учасників похорону обідом. В імені родини о. К. Стангрет ще раз подякував присутнім за прислугу й участь у похоронах, а п. Ст. Най зложив від присутніх сердечне співчуття родині.

Петро Гасай, що дякував при похоронних богослуженнях та Ів. Гутнан перевели збірку на прес. фонд, з чого на "Укр. Вісті" передано 25.00 дол. Ми дякуємо за зложені жертви, а бл. п. Анастазії просимо у Всевишнього щасливої вічности. **(КС)**

**ПОДЯКА.** Оцим складаємо Всч. о. К. Стангретові за похоронні відправи й слова розради, а всім присутнім за так часову участь та поміч, п-і К. Смолик за приготування обіду — сердечну подяку.

**Василь, чоловік, сини й дочки, брати й сестри**

**Іван Німчук, Лемонт** — СПОМИН ПІОНЕРА

## З ДЖУРИНА ДО КАНАДИ

Як я вже згадував, в ті часи дорога до Едмонтону була нелегка. По дорозі було багато калабань, ям та вибоїв, з яких лиш з трудом можна було витягнути віз. Тут розповім про ще один такий випадок, який мені довелося пережити на тодішній дорозі. Було це того самого року, але пізно під осінь, земля ще лиш починала замерзати. Я поїхав знову до Едмонтону з моїм батьком, а до нас ще присівся Юрко Турчанський. Цим разом ми їхали трохи ліпшою дорогою, бо цеї осени якось дощі перестали падати й дороги трохи попідсихали. Але все одно старі, розбиті ями з болотом не пропали нікуди й через них треба було переїздити. І от, як ми добилися до знаного зі своєї прикрої ями, місця коло Форт Саскечеван, якось нам вдалося переїхати цю яму відносно легко. Помогли нам в цьому наші коні, які вже знали кожну яму, і як лиш наближалися до ями, рвали чимскорше вперед, щоб лиш через неї переїхати й не застрягти. Так було й тут. Ми переїхали яму й почали вже від неї трохи віддалятися. На дворі вже починало темніти і ми не бачили далеко, що діється. Аж тут нараз недалеко від нас ми зачули щось, неначе людський голос. Ми докладно не розпізнали, що це є, і зупинили наші коні та стали прислухуватися, що то може бути. Нам не треба було довго ждати, бо ми почули цей голос знову, і то недалеко з-за корчів: "Люди добрі, змилуйтеся та поможіть мені виїхати з цього страшного болота!" Я, хоч не бачив того чоловіка, але відразу пізнав його по голосі. Він жив на фармі недалеко нас і називався Іван Збура. Походив він родом з містечка Дзвиняч, пов. Чортків. Я дав батькові держати коні, а сам зліз з воза та пішов подивитися, що то за пригода сталася тому чоловікові. Я підійшов ближче та

### ЗНОВУ КЛОПІТ З ДОРОГОЮ

й поздоровив його християнським привітом. Я навіть вже не питався, що йому сталося, бо я сам побачив, в яку біду він вліз. Він боявся їхати в ту велику яму, через яку ми щойно переїхали, і поїхав на бік, де йому виглядало сухіше. Насправді, це місце було далеко гірше, бо це місце було свіже, невдоптане, і якщо хтось в нього в'їхав, а коні пристанули, він так тяжко застрягав, що без помочі других годі було виїхати, хочби там навіть два дні гейкав на коні. Таке то сталося і з нашим сусідом Збуром. Він віз на продаж четверо невеликих свиней, і, мудруючи, поїхав на бік та в'їхав якраз в саму середину цього розкислого болота. Конята його були не дуже то мудрі, не могли тягнути воза через болото й трохи пристанули. І тут був уже його їзді кінець. Він станув і вже дальше не поїхав. Він пробував на різні способи якось вирватися з того болота, але за кожною такою спробою він ще гірше загрузав у болото, коні місили болото й грузли щораз глибше. Бідака Збура мучився, мучився, а врешті махнув рукою, відпряг коні від воза й вивів їх на сухе та дав їм їсти, а сам став наглядати та надслухувати, чи де хто не над'їде та не поможе викарабкатися йому з болота. Але, як він сам мені з жалем оповідав, хоч багато наших людей переїздило попринього, й то ще завидна, ніхто не змилосердився над ним та не прийшов йому з допомогою. Треба завважити тут, що наші люди чомусь не дуже спішилися помогти другому в біді. Кожний дбав лиш про те, щоб сам переїхав через болото, а як застряг, то щоб чимскоріше виїхав, але другому помогти він вже не клопотався. А вже найгірше було, як це був випадково наш чоловік, але йому незнайомий. Шкода було просити помочі. Ніяк не послухав. Ішов помагати лише тоді, як сам заліз у болото й треба йому було помочі від другого. Зовсім інакшого наставлення були люди других національностей. Вони, як стрінули когось на дорозі, що застряг в болоті, то не дивилися, хто це є, зараз приходили з поміччю.

Як я побачив, в якому клопоті опинився Збура, я зараз вернувся до нашого воза, взяв наші коні та й хотів йому прийти з поміччю в біді. Але, на нещастя, ми забули вдома наш ланцюг, а Збура теж не мав ніякого, й виглядало, що не буде як тягнути воза з болота. Але я не хотів залишити його без допомоги і тому пробував йому помагати так, як це в тих обставинах було можливо. А саме ми начіпляли разом купу різних тонких і коротких шнурів, причепили його до воза, Збура запряг свої коні, а я свої, і давай тоді кричати з усеї сили на коні. Коні шарпнули здорово, а всі наші позчіплювані та покручені шнурки відразу обірвалися, ще й гачок відломився при одному орчикові. А віз не рушився з місця навіть на один цаль.

Не лишалося нічого іншого, як їхати дальше в свою дорогу, а Збуру лишити в болоті, щоб ждав на якихось нових помічників, бо я зі своїми кіньми, але без сильного ланцюга, не міг нічого йому помогти. Але якось мені зробилося жаль лишати його самого під ніч у болоті, а ще тим більше, що я вже трохи коло нього намучився й сам обліпився болотом, що й очей не можна було знати. І то все надармо. Але не було ніякої іншої ради. Це побачив і сам Збура і він не здержував мене, але казав їхати дальше, а він буде пробувати дістати когось іншого, щоб йому поміг вилізти з болота. Я попрощався з жалем з ним, він дуже щиро дякував мені за мою добру волю та й охоту помогти йому й ми пустилися в дальшу дорогу.

Збура таки переночував у тому болоті, а другого дня над'їхав якийсь англієць, який мав великі й тяжкі коні, а до того ще й грубий ланцюг. Він причепив ланцюг до дишля та й витягнув віз зі свиньми так, як би це була дитяча іграшка. Це мені пізніше оповідав сам Збура. Такі то були в тих часах наші їзди з фармів до Едмонтону.

Варто ще згадати, як то багато причинилися наші фармерські коні на початку нашого поселення до будови доріг серед тих болот, які ми тут зразу мали. До того часу, доки поселенці ще не обгороджували своїх фармів, їхати було не дуже зле, бо як було болото, можна все ще було з'їхати на бік. Але з часом кожний фармер став управляти щораз то більше поля, а впарі з тим почав і загороджувати більше свої фарми й їзда від фарми до фарми, де було сухіше та вигідніше їхати, закінчилася. Треба було їхати тими дорогами, які були передбачені в пляні розподілу поодиноких фармів. Не було іншої ради, треба було ці дороги зробити. Отже всі фармери з даної околиці збиралися тоді разом в умовлений день й вирубували ті "лінії" (пізніші дороги), які, як здавалося, будуть нам скоріше потрібні. Як "лінію" прорубано й викорчувано дерева, то на такій дорозі, поміж лісами було повно різних, більших то менших ям, звичайно заповнених водою. В зимі ці ями викладалося грубшими деревами, а менші, галузками. А літом запрягали ми коні тай копали землю на горбках і звозили її до тих ям та поволі їх засипали землею та деревами і галузками. Це називалося "тарас". Це була дуже прикра робота для фармерів, а ще прикріша для коней. Вони, бідні, мусіли по тому дереві ходити, рівночасно застрягаючи в болоті поміж деревами, як то кажуть, аж по самі черева. Але згодом таки ці дороги були пороблені й можна було ними навіть сяк-так їхати, головно, як через довший час не було дощу.

Як я вже писав, ми вже мали свої коні й наша господарка йшла далеко краще як досі. Але з кіньми прийшла інша біда. До коней треба було всього багато більше, а тут нізвідки не можна взяти грошей. От хочби таке, що приходить зима, зараз треба саней, а ми їх не маємо й немає за що нових купити. Я видів у деяких німців сани, які вони собі самі зробили на тутешній спосіб. Навіть деякі наші поселенці пробували собі такі самі робити. Ці сани були далеко дешевші як куплені, а в ужитті були майже такі самі задобрі.

## Фер-Монтям, Саск.

### ПОХОРОН БЛ. П. ВАСИЛЯ ОКРАЇНЦЯ

В неділю 12 березня упокоївся в Бозі, прийнявши Найсв. Тайни, бл. п. Василь Окраїнець. Покійний народився в селі Дунів, пов. Заліщики, Західна Україна, 10 червня 1887. До Канади приїхав 1911 р. й замешкав у Мус Джо. В 1929 р. одружився він з Настею Когут й осіли зразу в Вудмантон, а згодом перебралися до Фер-Монтям, де прожили решту часу.

Виховали вони чотирьох синів і три дочки: Петро, Стефан та бл. п. Василь, Роман, Ольга, зам. Головчак, Марія, зам. Тенґ та Лілі, зам. Летбридж. Окрім шестеро дітей покійний залишив ще теж 9 внуків.

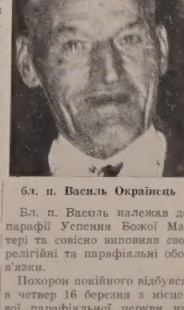

бл. п. Василь Окраїнець

Бл. п. Василь належав до парафії Успення Божої Матері та совісно виповняв свої релігійні та парафіяльні обов'язки.

Похорон покійного відбувся в четвер 16 березня з місцевої парафіяльної церкви на церковний цвинтар у Гленворт.

Родина покійного влаштувала в сорок днів після його смерти поминки зі Службою Божою, яку відправив о. Лісовський зі Свифт Коррент. По Службі Божій відбувся на фармі в сина покійного Романа на фармі поминальний обід, під час якого п. Гуска перевів збірку на "Українські Вісті", що з неї прийшло 10.00 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійному Василеві вічна пам'ять.

**Присутній**

# СТОРІНКА САСКАЧЕВАНУ

SASKATCHEWAN PAGE

Редагує: Анна Марія Баран
1306 - 20th St. W., Saskatoon, Sask.
Телефон: 242-6364

РІК 2. Ч. 27

З фестивалю української молоді в Саскатуні. Збірний хор шкільної дітвори співає пісню "Школярський гимн".

З фестивалю української молоді в Саскатуні. Вправи дівчат віночками "Вінчаємо Канаду".

## З ЄПИСКОПСЬКОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ

7-го липня, Різдво св. Івана Христителя, о год. 10-ій рано Архиєрейська Служба Божа в Самборгу з нагоди празника.

9-го липня, в неділю о год. 10-ій рано Архиєрейська Служба Божа на відпустовій площі "Сострадания Пречистої Діви Марії" біля Кадворту.

12-го липня, св. апостолів Петра і Павла, о год. 10-ій рано Архиєрейська Служба Божа в Джесмені.

16-го липня, неділя о год. 10-ій рано Архиєрейська Служба Божа в Куроках.

18-го липня, неділя о год. 5-ій пополудні Архиєрейський Молебень в Доброводах.

## Українці в Кемсеку вшанували 100-річчя Канади

Четвертого червня ц.р. українська громада Кемсеку та околиць врочисто вшанувала 100-річчя Канади та 75-річчя поселення українців у Канаді. Того дня о год. 8-ій вечора в просторій авдиторії "Джуніор Гай Скул" зібралося понад тисячу громадян Кемсеку та околиць, серед котрих були крім українців також представники інших національних груп Кемсеку.

Святочний концерт відкрив вступним словом п. Дмитро Росовський, а програмою проводив п. П. И. Власійчук. З привітами виступали: мейор міста Кемсек п. М. Леймон, мейор міста Йорктону п. В. Е. Фіхтнер та председник "Святкувань 100-річчя Канади" Кемсеку п. Дж. Кавлінг. Головним промовцем на цьому святі мав бути проф. Я. Рудницький з Вінніпегу, та несподівано мусів вийхати до Оттави на наради королівської комісії в справі двомовности та двокультурности — так що на кілька днів перед концертом попрошено паню д-р С. Потоцьку з Йорктону на головного промовця. І хоч д-р С. Потоцька мала дуже мало часу на приготування промови — то зі свого завдання вив'язалася якнайкраще. В українській та англійській мовах д-р Потоцька представила важкі початки українських поселенців, їх змагання зі всіми перешкодами та їх імпозантні та перекониві добутки у всіх проявах релігійного, суспільного, соціяльного, культурного та політичного життя в Канаді.

В мистецькій програмі брали участь мішані хори з Кемсеку та Канори під проводом заного місцевого адвоката п. Василя Балешти, що з успіхом відспівали "Ой зійшла зоря" — муз. Леонтовича, "Огні горять" — муз. Воробкевича, "Не піду до леса" — (лемківська пісня) — муз. Е. Турули та "Ой пряду, пряду" — муз. Леонтовича та в англійській мові "Лорд оф да Нейпенс" — муз. Г. И. Тейлора. Гарно відспівав жіночий квартет з Кемсеку пісню "З весною". Бурхливими оплесками нагороджував а л я привяні танцювальну групу з Кемсеку, що складалася переважно з наших найменших, за бездоганне виконання українських народних танків. Крім того в мистецькій програмі брали участь дві оркестри, одна військова, а друга оркестра В. Дереворіза, які також відігравали в'язанку українських пісень на цимбалах та скрипці. Загалом, концерт зробив якнайкраще враження на привяних, бо програма була по-мистецьки виконана, коротка та вміло перепроваджена. Слід тут зазначити, що на задній стіні сцени був намальований краєвид, що представляв українські фарми в Саскачевані, а по середині того красивиду серед дерев була намальована гарна стилева українська церква, що своїми банями надавала спеціальну красу тому красивидові. Красивид намалював студент архітектури при Манітобському університеті Б. Гладун.

На концерті був привяний Преосвященний Кир Андрей, священики обох віровизнань українських парафій в Кемсеку як також багато гостей з Канори, а головно жінок, котрі відбували в тому часі окружний з'їзд ЛУКЖ.

По концерті комітет концерту запросив гостей на спеціальну перекусу, в часі якої можна було запізнатися з чільнішими постатями української громади Кемсеку.

**Т. Б-н**

## З нових видань

Вже є можливість набути книжку "План проповідей" для католиків східного обряду автора Преп. о. Е. Тремблея, ЧНІ. Книжка написана англійською мовою та має 115 сторінок. В книжці є понад двоє фахове пляновання проповідей на кожду неділю в році, як також на важніші свята.

З уваги на це, що видано лише 500 примірників — кошт книжки виносить три доляри разом з пересилкою.

Замовляти можна впрост в автора The Icon Press, P.O. Box 338, Bruno, Sask., Canada або в редакції "Сторінки Саскачевану".

## Зміни в душпастирській праці

Єпископський Ординаріят Саскатунської єпархії подає до відома про слідуючі зміни в душпастирській праці з днем 8-го червня ц.р.:

Всеч. о. д-р Григорій Миколів призначений пароком у Момарт, Кендіяк, Дейсарт, Гренфелл і Кіплінг з осідком в Момарт.

Всеч. о. Михайло Шевчук — пароком у Вакав, Прудгомі-місто, Ст. Джуліси, Соколі та Борщеві — з осідком у Вакав.

Всеч. о. Андрій Музика — пароком у Норквей-місто і фарми, Гасс, Сван Плейн, Глен Елдер, та тимчасово Арран-місто, Арран Весна, Пелслі, Мейбридж та Вайт Біч з осідком у Норквей.

Всеч. о. Іван Ворона — духовним капеляном в Колегії св. Йосифа в Йорктоні та пароха Йорктону і Дніпра.

Всеч. о. Петро Гардибала — пароха Мелвил, Калдер, Сторновей і Барвас з осідком в Мелвіл.

Всеч. о. Александер Шеснюк — пароха Вадіни, Бабуликець, Фостону, Нори, Понас Лейк, Ровз Валей, і тимчасово у Поркюпайн Плейнс з осідком у Вадіні.

Впр. о. Роман Р. Бойко, Ч. О. — ректора Інституту ім. А. Шептицького та пароха Сатерляду.

## Вісті з Ріджайни

### ВИСВІТЛЕННЯ ПЛАСТОВОГО ФІЛЬМУ

В понеділок, 5 червня ц.р., члени Пластової Групи в Ріджайні зійшлися в 7 год. вечора до залі УНО, щоб привітати пл. сен. о. Володимира Івашка. Ціллю прибуття відомого пластового діяча зі Саскатуну було відвідати місцеву групу, перевести іспити 1-ої і 2-ої пластової проби з юначками і юнаками, а далі пояснити поодинокі сцени з фільму, що його накручено минулого року в Елк Айленд Парку коло Едмонтону з приводу відзначування 75-річчя українського поселення в Канаді та фільму із пластового таборування у Скелястих горах.

На висвітлення фільму прибули теж члени МУНО та УКЮ і родичі пластової молоді. Опісля, по закінченні програми, пластова молодь з допомогою членів Пластприяту гостила присутніх часом і солодким.

### НА ОЗБРОЄННЯ

Канада згодилася заплатити половину кошту, $5,400,000, на військову школу в африканській республіці Танзанії.

## Поркюпайн Плейн

### ПОХОРОН ПІОНЕРА БЛ. П. ДАНИЛА ГІЛЯША

Двинадцятого січня ц.р. помер нагло в лічниці у Поркюпайн Плейн піонер Данило Гіляш, проживши 74 роки.

Похорон покійного Данила відбувся з церкви св. апостолів Петра і Павла у Поркюпайн Плейнс. Заупокійну св. Літургію і похоронні богослуження відслужили оо. І. Ворона та В. Фляк.

Покійний Данило народився 22-го грудня 1892-го року в селі Цигани, Борщівського повіту в Західній Україні. До Канади приїхав з родичами весною літнім хлопчиною в 1900-му році. Родина поселилася в околиці Оквбурн, Манітоба. Ще молодим 16-літнім хлопцем зачинає працювати в Кеєбе. Спочатку працював у друкарні у Ростерн, а відтак купивши землю — господарив протягом кількадесяти років в околиці Альвени. Він одружився з Слисаветою Гавришук в 1920-му році. В 1931-му році покійний разом з родиною перейшов на господарку біля Поркюпайн Плейн, а на старші літа жив стало в місточку Поркюпайн Плейн.

Бл. п. Данило залишив у великому смутку жену Елисавету, двох синів Тому і Дмитра, дві доньки: Марію зам. Білокурий у Мишиген, ЗДА, та Зеновію зам. Міллер в Нію Бронсвик, сестру Марію зам. Ярема в Давфині; братів: Михайла у Форк Ривері, Олексу в Давфині та Петра в Оквбурн, та одинадцять внуків. Покійний був добрим батьком для родини, любив та шанував свою Церкву та віру, був товариським та учинним для сусідів, чим і з'єднав собі загальну любов та пошану. Його дім був все гостинний, а голозно для священиків. Виховав гарно своїх дітей, котрі наслідуючи свого покійного батька є primірними членами нашої церкви.

Жена і діти покійного Данила бажають цею дорогою зложити щиру подяку отцям парохам І. Ворені та В. Флякові за похоронні відправи, церковному хорові за участь у похоронних відпрах, близькій і дальній родині за молитви, розраду і співчуття у їх горю. Рівнож щира подяка для жіночого товариства за приготування поминального обіду та гарну обслугу, та всім приятелям—учасникам похорону за віддання останньої прислуги покійному. Нехай Всевишній Бог нагородить всіх а покійному дарує спокій та вічне щастя.

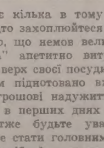

бл. п. Данило Гіляш

Родина покійного Данила зложила десять долярів на покриття поміщення знимки покійного та на пресовий фонд "Українських Вістей".

За жертву щиро дякуємо, а бл. п. Данилові вічная пам'ять.

## Похорон бл. п. Давида Олексина

Двадцять третього грудня минулого року помер у саскатунському шпиталі св. Павла бл. п. Давид Олексин, засомотрений св. Тайнами з рук о. прелата І. Олійника.

Похоронні відправи відслужили парох о. І. Ворона та о. Т. Гурко, буший парох та приятель родини померлого, в дні 26-го грудня в церкві у Ватсоні.

Покійний Давид народився 6-го червня 1903-го року в Більшоводах, Жовківського повіту, в Західній Україні. До Канади приїхав в 1928 році. Перших кілька років працював як фармерський робітник. В 1935-му році отворив власний варстат шевства у Ватсон і провадив його аж до часу, коли в наслідок хвороби змушений був вийхати до шпиталю в Саскатуні. Рівнож в 1935-му році оженився з Марією Мамчур з Ватсон. Покійний Давид був одним (якщо не першим) з основоположників парафії св. Юра у Ватсон. Жертвенною працею разом з о. Гурком зорганізували гарне число членів. Його щире відношення до співгромадян та священиків з'єднали йому багато приятелів, чого доказом була велика участь парафіян у його похоронах.

Покійний залишив у великому смутку дружину Марію, синів: Мирослава у Ванкувері, Мелвіна в Едмонтоні та Лаверне у Ватсоні як також троє внуків.

По похороні бл. п. Давида відбувся поминальний обід в залі римокатолицької церкви для родини та приявних на похороні.

Родина покійного Давида складає щиру подяку отцям парохам за похоронні відправи, приятелям та знайомим за жертви на Службу Божі, квіти, поміч та розраду в часі смутку.

бл. п. Давид Олексин

Родина покійного зложила 15 долярів для поміщення фото знимки покійного та на пресовий фонд "УВ". За жертву щиро дякуємо а покійному Давидові вічная пам'ять.

## САСКАТУН НА ДРУГОМУ МІСЦІ В КАНАДІ

Домінійальне Статистичне Бюро подало, що після найновішого перепису населення місто Саскатун є на другому місці в Канаді під оглядом найбільшого приросту за останніх п'ять років (21.3 відсотки). На першому місці є місто в Онтарії Кічнер з приростом 24.2 відсотки. Приріст столичного міста Саскачевану Ріджайни лишився далеко позаду Саскатуну, бо всього збільшився на 16.9 відсотків.

Анна М. Баран

## МОНТРЕАЛЬ (3)

Щоби зупинятися навіть коротко при описі більше як двох десяток павільйонів, які я мала нагоду оглянути, це забрало б часу, місця а можливо і випередило б цікавість усіх тих, що плянують власними очима бачити їх. Тому залишивши поосібний опис павільйонів приглянімося в загальному нашій світовій виставі, це буде з користю для тих, що остануть вдома і для тих, що матимуть щастя поїхати, а теж поміж рядками шановні читачі Сторінки могтимуть вичитати відповіді на численні запити, що їх я держала.

Світова виставa в Монтреалі в нічому не відповідає нашим щорічним, галасливим, місцевим виставам "Екснібішен", як про це я вже згадувзла. Вона має свій виразний характер і зміст, що змінується у temi виставі: "Людина і її світ". Цю тему прийнято ще 1963 року, за змістом книжки відомого французького письменника Антоні де Сайнт-Екзюпері. Як символічне представлення цієї теми послужив найстарший рисунок, що зображує людину. Таких вісім подвійних фігур — рисунків, уложені в коло із сплетеними раменами назовні кола, говорять, (в радше доповнюють), що людина і її світ є вислідом спільної праці і зусиль всього людства від найдавніших часів по сьогодні. За ціллю темою вистави, є розбудовані павільйони поосібних країн і народів, а теж окремі павільйони вистави, які підкреслюють п'ять основних ідей теми, а саме: Людина — творець, Людина — у громаді, Людина — дослідник, Людина — продуцент (виробник) і Людина — поставщик. Будучи на світовій виставі, докончє треба бути у згаданих павільйонах, бо вони вміщують основний зміст вистави. Крім цих, до загальних павільйонів, що їх було б корисно відвідати, треба вичислити павільйон — Лябіринт, Калейдоскоп і Телефон Павільйон, в яких можна побачити (це безплатно) дуже цікаві спроби фільма. Теж "Габітат 67" — є цікавою спробою, як можна на малій площі змістити 158 від одної до чотирьохсімейних кімнат, приміщень, де кожне з приміщень має відкриту площу і власний город на дасі спідного приміщення, на якому можуть рости навіть різнородні корчі. Напевно наші відвідувачі вистави підуть до християнського павільйону і "госпіталіти", де буде проходити програма українського тижня, а теж відвідають свій канадський павільйон, що коштував Канаду 21 мільйонів долярів і приміщується на одинадцяти акрах площі. В центрі павільйонів, Канада, стоїть оберна догори дном пірамідa, висока на 109 стіп і з неї можна оглянути майже цілу виставову площу. Пірамідa носить назву "катімавік", що по-ескімоски означає місце нарад. Коли з вами у шкільному віці діти, обов'язково відвідайте павільйон, якого зелені шпичасті дахи імітують ліс, це павільйон паперової індустрії, а якому з дуже цікавий спосіб представлено історію паперу. Теж з дітьми треба перейхати "Експо Експрес" до частини т. зв. Ля Ронде на острові Св. Гелєни. Там вожи побачать велике акваріюм, "тацюючу воду" і користатимуть з різних розривок. В тій частині є павільйон Молоді і їй добре було б ним поінтересуватися. Поступаючи до ресторанів, зокрема холодних пивварень, яких є кілька в тому місці, не надто захоплюйтеся білою пінкою, що немов великодня "бабка" апетитно витрискує понад верх своєї посудини, — бо там піднотовано вже великі грошові надужитти, зокрема в перших днях виставки, отже будьте уважливі, щоб не стати головним актором подібної, а коли у вас "мала кишеня", ще й драматичної історії.

Величаві, імпозантні, часом аж надто горді у своїй красі павільйони великодержав, самі потягнуть вас, щоб оглянути їх, поцікавитися тими, — та ви таки підіть до маленького павільйону Мавринків, що запрошує глядачів "прийдіть і подивіться, що ми зробили за час двісті-пятьдесять років з малого острова, що був незнаний людині і загублений посеред вод океану, власним зусиллям. Підіть до незамітного павільйону малої вільної недавно що, Танзанії, що має ледве десять мільйонів населення, і прислухайтеся до її слів: "Ми марід Танзанії, бажали б засвітити свічку і покласти її на шпиль гори Кіліманджаро, яка світила б далеко поза наші границі, даючи надію — де є ненависть, гідність — де бувало понижения... ми не можемо, як інші держави виславати ракет на Місяць, ми можемо вислати ракету любови — віри до всіх людей, де б вони не були". Як дуже глибоко і болюче заторкують ці слова кожного з нас що, з почуттям болю і приниження, даремно шукає навільйону близько пятдесят мільйонового народу, колись героїського і гідного народу, що йому на ім'я "Україна". Світова виставка, багата — дуже багато може навчити своїх глядачів.

Як всім відомо, світова виставa вміщується на двох островах і півострові ріки Св. Лаврентія. Згадані павільйони, зокрема павільйони до Теми Виставки, є у всіх трьох частях. Тому таки дуже поради мі є зробити плян, що хотіли б ви оглянути в кожній з тих частей, щоб не тратити часу на переїздки, який і без того, просто утікає там аж надто скоро.

Перехід з павільйону до павільйону дуже вигідний. Всюди є виллятий цемент, а в середині павільйонів м'які, як у вашому домі, дивани. Крім кількох колейок і поїзду, що даром або за малою оплатою перевозить з місця на місце, а бачила, як розвернути із двома вигідними сидженнями, на передні розвера, перевозили старших до окремих павільйонів. Для вигоди глядачів всі більші павільйони мають відпочивальні кімнати для жінок і мужчин. В павільйонах, а теж на площі поміж ними є крісла чи лавки для відпочинку. Всіх ресторанів піднотовано 70, а місць для перекуски і жави 67. Вони є у всіх місцях Виставки, отже є де з'їсти і відпочити, навіть за малі гроші.

(закінчення у слідуючому числі)

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnyk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg.
Saskatoon, Sask.
Phone 242-8656

**Українські Похоронні Заведення в Альберті**

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

**Park Memorial Funeral Directors**

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Альберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

**Все для будови**

По умірковані ціни дістанете все в своїм Складі Будівельного Матеріялу

**NORWOOD LUMBER COMPANY**

Office EDMONTON Yard and Factory
Ph. 477-3092 8201 - 114 Ave. Ph. 477-1659

Р. ФІРМАНЮК, властитель

МІСЦЕВІ І ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

**Jim's Express & Transfer Ltd.**

Phone: 422-6669.

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

**Artic Service Station Ltd.**

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Маріян Страшок


## Прем'єр Меннінг скритикував міські платні

Прем'єр Меннінг скартав міську раду Едмонтону за платні, які місто платить своїм комишинерам.

Він сказав, що ставка міських платень вихопилася зовсім з-під контролі.

Едмонтон буде платити новому шефові комишинерів, д-рові П. Барген, $28,000 річно. Він буде найвище платним публічним урядовцем в провінції.

Прем'єр сказав: "Тяжко собі пояснити, чому комишинер Едмонтону дістає вдвоє стільки грошей, що провінційний міністер".

Міністри дістають $12,500 і крім того $6,000 посольської платні.

Мейор Дентцер сказав, що нема потреби запускатися в аргументи з прем'єром, тому він не дасть відповіді на завваги прем'єра Меннінга.

Варт додати, що згідно з умовою, яку д-р Барген зробив з містом, він буде працювати десять місяців у році: буде мати місяць вакацій і другий місяць також буде для нього зовсім вільний від праці.


**БІНГО**

Щочетверга о 8-ій год. вечора в УНДомі, 9620-109 Ave. Одна безплатна гра (нагорода 50 дол.)

**БІНГО**

Щопонеділка о 8-ій год. веч. в залі парафії св. Володимира
12726 - 119 вул.
Ветуп 1.00 дол. — 3 картки
Джекпот — $50.00.

**ЩОПЯТНИЦІ**

від 11 год. до 6 год. веч.
ПРОДАЖ ВАРЕНИКІВ
у залі під церквою св. Юрія, 11302 - 95 А вул.

**KULE & PEACH**

Accountants and Auditors
206 Wentworth Bldg.
97 St. & 102 Ave., Edmonton
Phone 422-5849
(Говоримо по-українськи)


## Дрібні оголошення


**MIKE PATRICK**
LANDSCAPING AND CONSTRUCTION
Rototilling, Landscaping, Pruning, Lawn Maintaining, Fences & all Concrete Work
11618 - 95A St 474-0598


● **ПОТРІБНО СТОРОЖА (дженітора)**

Український Народний Дім в Едмонтоні (9620 — 109 авеню) пошукує сторожа дженітора.

За ближчими інформаціями звертайтеся до голови УНД-ому І. Тимчишина, 9711 — Джеспер авеню (ресторан Рів'єра), тел.: 424-2382.

● **НА ПРОДАЖ**

11 акрів першокласної землі в Британській Колюмбії, що добре надається на овочеву фарму. До того дім з 2-ма спальнями, водою та світлом та два шпихлірі. Под ат ку всього один доляр на рік. Теж трохи машинерії. Це все за 14,000 дол. Пишіть або голосіться до:

I. HNATIW,
Box 1744, Creston, B.C.

## ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ


**BURTON DENTAL**
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

**Wasson Dental Lab.**
BARRY BUILDING
10128 — 103 St.,
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic


## ДЕНТИСТИ


**Д-р А. С. НАЙ**
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
**Dr. B. N. SHLAIN**
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.


## ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ


**DR. KOZAK – CHURCH – CRAIG**
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

**Д-р Левко Г. Фарина**
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзаменує очі —
— Приписовує окуляри

**Д-р ПЕТРО СТАРКО**
**Д-р Йосиф СТАРКО**
**Д-р ІЛЛЯ СТАРКО**
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248


## СОВЄТСЬКИЙ ПРОТЕСТ

Совєтський уряд запротестував проти бомбування американськими літаками совєтського торговельного корабля в північнов'єтнамському порті. Це другий такий випадок на протязі місяця.

Совєтська нота каже, що бомба ушкодила корабель "Михаїл Фрунзе" як він стояв в порті Гайпонг. Нота вимагає гарантії, що таких нападів більше не буде, а також "гострого покарання винних".

## Ціни фармерських продуктів

**Худоба в Едмонтоні**

Вибрані бики 25.50 — 26.10, добрі 24.50 — 25.50, звичайні 23.50 — 24.50. Добрі ялівки 23.50 — 24, звичайні 22 — 23, середні 17 — 17.50, на консерви 15 — 17. Добрі бугаї 21 — 22.50.

Добрі бички на годівлю 25.27, звичайні до середніх 22 — 25. Добрі ялівки на годівлю 22 — 25.50, звичайні до середніх 18 — 22. Корови 16.50 — 19.

Добрі до вибраних легкі старші телята на м'ясо 23.50 — 26. Добрі бички 30 — 33, звичайні до середніх 24 — 30. Добрі теличкі для хову 25 — 27.50, звичайні до середніх 20 — 25.

Свині грейд А справлені 26. Добрі до вибраних ягнята на м'ясо 22.


**Дрібні оголошення**

● **НА ПРОДАЖ**

20 акрів — ¾ милі від Едмонтону. Дім першої кляси — кімната румпус — 2 відкриті "фаєрплейси" — всі комунальні послуги (ютилитіс) включно з природним газом — міський телефон — електрика 220. Стайня 34 х 74 — газ, світло, вода. Подвійний гараж і робітня. При головній дорозі. Усі достави до дому.

Box 26
Ukrainian News
10967 - 97 St.


## ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН


**Д-р І. Смульський**
Лікар, хірург і акушер
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
Res.: 488-7441

**Д-р Петро Г. Козяк**
EYE SPECIALIST
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ОЧЕЙ
709 Tegler Bldg., Edmonton
Тел.: офісу 422-8815
дому 434-1092

**Д-р М. Снігурович**
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Альберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

**Д-р Г. Стефаник**
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
728 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.,
EDMONTON, Alta.
Phone Office: 422-2745
Res.: 484-3821

**Д-р В. А. Шандро**
Оператор, спеціяліст нирокових недуг та залози (Простейт гланд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

**Д-р Мирон Старко**
Спеціяліст — оператор
від гнухоти, недуг горла, дихниці і кормового проводу Tonsils, adenoids, сайнкис носа і залози (glands).
Тел.: офісу 424-4773
дому 482-2217
225 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave., Edmonton

**Д-р Василь Павлюк**
член Королівської Колегії Хірургів F.R.C.S.(c)
хірург-спеціяліст
5B, Strathcona Medical Dental Bldg.,
8225 - 105 St., Edmonton
Тел. офісу: 439-4321
дому: 466-5033

**Dr. N.D.Holubitsky**
Physician & Surgeon
Office.: 422-4543
Res.: 488-4488
207 Union Bldg.,
EDMONTON, Alta.


## ХІРОПРАКТОР

**Д-Р ВІКТОР БАЙРАК**
(Хіропрактор)
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ШО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
**Dr. V. A. Bayrock**
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656
дому 479-3480


## ЛОГІД ПРОТИ ПОДВІЙНИХ ПОРТФЕЛІВ

Консервативний провідник в Альберті Пітер Логід висловив незадоволення, що прем'єр Меннінг дав подвійні портфелі поодиноким міністрам. Він незадоволений, що департаменти атторні-дженерала, освіти, промисловости і праці не мають окремих міністрів.

Незадоволення висловили також представники кількох провінційних організацій.


**RANCH MOTEL**, 15 units, Box 233, Clinton, B.C. Phone 459-2214
Motel.—Well-kept units, combination tub and shower bathrooms, individually controlled heat, wall-to-wall carpets, free television. On highway in centre of Clinton close to all facilities.
Room Rates: $6 — $15
Mr. & Mrs. A. Landolt



**ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ**

Ексклюзивна лікувальна субстанція, яка перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для досліджень винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, завваженої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважливіше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тричала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Bio-Дуне), яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Bio-Дуне можна мати як мазь і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.


## Молсон закінчив будову нового автоматичного бровару

Едмонтонський бровар Молсон закінчив щойно будову нового будинку, в якому приміщено нове устаткування для варення пива.

Нове устаткування, виготовлене за проєктом німецької фірми Штейнекер, є першою спорудою в цілій Північній Америці, яка працює вповні автоматично. Цілий процес варення пива можна контролювати на невеличкій таблиці, на якій приміщені контрольні кнопки від усіх машин та кітлів, що в них відбувається процес варення та ферментації пива.

Як і досі, до виробу пива вживають ячменю (Молсон спотребовує в Едмонтоні річно 100,000 бушлів албертського ячменю), хмелю (з Кезлупс, Бр. К., частинно з Айдаго та Яйіма), дріжджі та воду. Від якости цих складових частин залежить теж якість пива.

Цілий процес варення пива та його ферментації аж до продажу триває 5 тижнів. Варення та ферментація пива відбувається природним способом, без додавання якихнебудь хемікалій, що приспішували б ферментацію.

Бровар Молсона був оснований в 1904 р. німцем Фріцом Сік й називався до 1958 р. Бровар Сік-а (Сік'с). Того року його закупив великий бровар Молсон, який провадить його й тепер, модернізуючи спосіб виробу пива.

З нагоди відкриття нової частини бровару запрошені гості могли протягом трьох днів оглядати цю частину провару та діставати всі бажані інформації, яких уділювали ввічливі урядовці бровару та керівник едмонтонського бровару Е. С. Ніле.

Оголошення

На світлині: Загальний вид нового будинку та таблиця з автоматичними кнопками для контролі продукції пива.

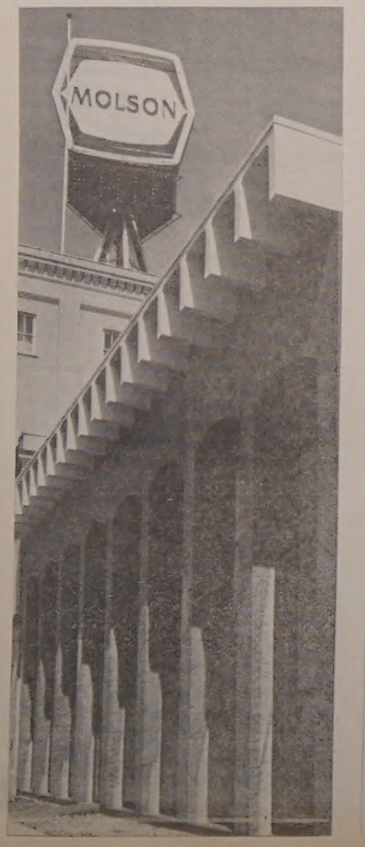


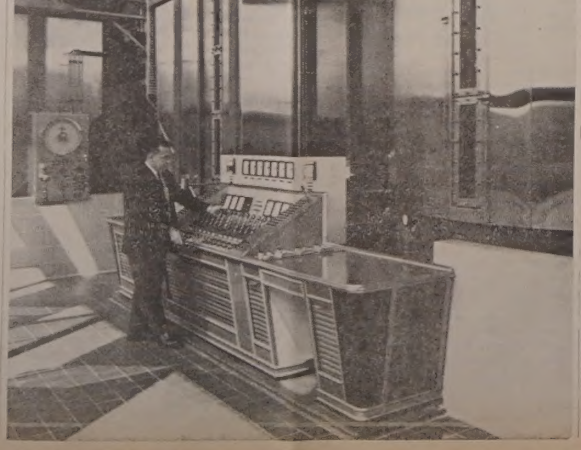


**ХОЧЕТЕ ВІДВІДАТИ УКРАЇНУ?**

Звертайтеся до нашого агенства "GLOBE TOURS" для вироблення аплікації для отримання належної візи. "GLOBE TOURS" є офіційним представником "Інтуриста" в СРСР. Воно дає повну і солідну обслугу.

- Через нашу обслугу можна набути канадський паспорт, візу, індивідуальні або групові тури, замовлення готелів, санаторій, білети на літак, корабель або поїзд.
- Через нашу обслугу, можна робити старання про набуття метрики.
- Через нашу обслугу можна робити старання відносно сприводження до Канади рідних на постійний побут або в гості до себе.

Звертайтеся або пишіть до нас за дальшими інформаціями на адресу:

**GLOBE TOURS**
TRAVEL AGENCY
615 Selkirk Ave., WINNIPEG 4, Manitoba
586-1886 — PHONES — 582-6243

**EAST-WEST TRAVEL**
10553A – 97 St., Tel.: 424-9907
EDMONTON, Alberta
ЗВЕРНІТЬ УВАГУ НА НОВУ АДРЕСУ